

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Оглавление

Амантай Нұртас	2
Әжіғұлова Жансая	4
Әмірханов Аман	6
Балкыбек Данекер.....	9
Берик Арайлым	11
Гордяцкий Максим.....	14
Жайлау Мөлдiр	18
Жамбыл Әсем.....	22
Жөндербек Ақтоты.....	24
Кали Сымбат	27
Кириянова Дарья.....	29
Қайырболатқызы Мерейлім.....	30
Қурбанбаева Индира	30
Құлмахан Қазына.....	32
Малахова Ксения	36
Науан Гүлнұр	37
Науан Гүлнұр	39
Науан Гүлнұр	40
Отыншы Дінмухаммед.....	41
Рамазанова Айжан	43
Сағындыкова Сабина,	45
Сағи Әсем-ай.....	47
Сарбасова Маржан	50
Серік Аяулым.....	53
Тургынбек Арнат	55
Чен Карина	57
Шәмшіхан Аружан	59

**Конкурс сочинений среди школьников
на патристическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Амантай Нұртас

10 сынып, А.Шынасилов атындағы орта мектеп
Т.Рысқұлов ауданы

Тәуелсіз елдің патриотымын!

«Пай, пай, пай!
Киелі неткен жер!
Батырлар дүрілдеп өткен жер,
Тұлпарлар дүбірлеп төккен тер!
Ғашықтар бір-бірін өпкен жер,
Сарылып сал – сері кеткен жер.
Бас иіп, иіскеп топырағын,
Тағзым жасамай өтпеңдер!»-

деп, М.Мақатаев айтқандай, ең біріншіден, туған жеріміз Қазақстанға тағзым етіп, тәуелсіз елде өмір сүріп жатқанымды мақтан тұтамын. Ақиық ұлы ақынымыз:

«Ой-хой, қазақ даласы, не көрмедің?!
Қанша қурап, қаншама көгермедің?!
Қорқыт ата қобызымен боздаттың ғой,
Асанның шерге толы өлеңдерін!
Ой-хой, қазақ даласы, не көрмедің?!»-

деп жырлағандай, халқымыз қазақ болып, ұлт болып қалыптасуы жолында да, одан кейінгі кезеңдерде де, талай қиямет-қайым күндерді де, талай қилы замандарды, кескілескен шапқыншылықтарды да бастан өткерді. Білектің күшімен, найзаның ұшымен, соңғы демі қалғанша туған жерімізді қорғап, бізге аманат етіп қалдырған ұлы даланың ұлы кемеңгерлерінің арқасында бақытты өмір кешудеміз.

«Тәуелсіз Қазақстан!», «Қазақстан Республикасы!» Неткен керемет, киелі ұғымдар! Бұл ұғымдардан, Отанымыздың тәуелсіз, еркін мемлекет екенін бірден аңғаруға болады. Бүгінде біз – қанатын кеңге жайған егеменді елміз. Көк туымыз желбіреп, сол жағымыздағы мақтаныш сезімімен дүрсілдеп тұрған жүрек әнұранымызға әуен қосып, әнұранымыз асқақтай шырқалуда.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Тәуелсіздік туының желбірегеніне де, міне, 23 жыл толады. Тоғыз жолдың торабындағы алпауыт елдер қатарындағы алып мемлекетімізді әлем жұртшылығы құрметтейді. Елбасымыз Н.Ә. Назарбаев та Қазақстанның санаулы ғана жылда биік тұғырға көтерілуіне елеулі үлес қосты. Ерен еңбегімен Қазақстанның әр азаматының жүрегінен орын алған осындай көшбасшымыздың болғанына да мақтанамын. Мен тәуелсіз елдің патриотымын! Ешқандай қиыншылық көрмей жүргенімде, ата-анамның, достарымның жүздерінен қуаныш пен шаттық іздерін байқағанда, көкірегімді керіп «Тәуелсіз елдің патриотымын!» деп айта бергім, қайталап айта бергім келеді. Еліміздің бейбітшілігінің, тәуелсіздігінің арқасында күліп-ойнап, еркін білім алып жатқан ерікті елдің еркін ұланының бірімін! Н.Ә.Назарбаев: «Алдымызда асу-асу белдер бар, ұлт жолында ұйтқи соққан желдер бар. Бел де талар, жел де беттен қағар. Бәріне төзу керек, бәріне көну керек, жас ұрпақ!»- деп айтқандай, біздер, жас ұрпақ, тәуелсіздігіміздің баянды болуы үшін жауапты екенімізді аға ұрпақ зор сенім артып отырғанын түсінуіміз керек. Бүгінгі партада отырған оқушы – ертеңгі азамат, ел патриоты. Сол азаматтардың ең бірінші міндеті – өзінің тәуелсіз елдің өркені екенін ұмытпау, екінші міндеті – сол елдің іргетасының берік болуына үлес қосу, тәуелсіз елдің патриоты екенін дәлелдеу.

«Арыстандай айбатты,
Жолбарыстай қайратты,
Қырандай күшті қанатты,
Мен жастарға сенемін!» -

деп, өршіл ақын М.Жұмабаев болашаққа, жастарға үлкен сенім артты емес пе? Ақынның өлеңде келтірген көркем сөздеріне лайық болатынымызға сенемін. Елімнің ертеңінен, болашағынан жүрегім қорықпайды, керісінше, қуанады, ендеше, келешегім нұрлы болмақ. Оған негіз – бүгінгі «арыстандай», «жолбарыстай», «қырандай» күшті жас ұрпақтың, біздің бүгінгі әдемі әрекеттеріміз, ұтымды ұмтылыстарымыз. Мен қазақ болып туылғаныма, осындай бай, байтақ өлкеде өмір сүріп жатқаныма бақыттымын. Өйткені, мен Тәуелсізбін, тәуелсіз елдің патриотымын!

Олай болса, от жүректі, көзі ашық, көкірегі ояу, еліміздің болашағы-жалынды жастар, жанын пидә еткен бабаларымыздың аманаттап, мирас етіп қалдырған елін, жерін шұбарламай аман қалпында келесі ұрпақтарға табыстайық. Күніміз шуақты, халқымыз қуатты болып, көк туымыз көк аспанда мәңгілік қалықтасын!

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область

Әжіғұлова Жансая

8 сынып, Ақтоған орта мектебі
Т. Рысқұлов ауданы

Мемлекеттік рәміздер – ұлттығым

Менің Отаным – кең байтақ Қазақстан. Қазақстан – мен үшін, менің ата – бабаларым үшін өте қасиетті мекен. Қазақстан – тәуелсіз, дербес, егеменді мемлекет. Біз тәуелсіз мемлекет болып жарияланғаннан бері Қазақстанды әлем тани бастады. 1991 жылы 1 желтоқсанда Президент сайлауы болды. Тұңғыш Президент болып Н. Назарбаев сайланды. 1992 жылы 4 маусымда «Қазақстан Республикасының рәміздерін қабылдау туралы» Президенттің жарлығы шықты.

Әрбір егеменді елдің өзіне тән мемлекеттік рәміздері: Туы, Елтаңбасы, Гимні болады. Қазақстан Республикасының азаматтары, сондай-ақ елімізде тұрып жатқан кез-келген адам мемлекеттік Туды, Елтаңбаны, Гимнді құрмет тұтуға міндетті. «Мемлекеттік рәміздер – бұл біздің мемлекетіміздің, біздің егемендігіміздің берік негізінің бірі.

Қазақстан Республикасының Мемлекеттік Гимні күн сайын телерадио бағдарламалары басталғанда, аяқталғанда және еліміздің аса маңызды мерекелерінде орындалады. Оның әуені менің көңілімді толқытып, жанымды шаттыққа бөлейді, жүрегімді егеменді елімізге деген қуаныш сезімге толтырады. Гимннің әсерлі үні салтанатты жиналыстар мен мәжілістерде шалқиды. Шет елдердің мемлекет басшыларын қарсы алғанда немесе шығарып салғанда оларға мемлекеттік Гимн әуенімен құрмет көрсетіледі. Қазақстан Республикасының мемлекеттік Гимнін көпшілік алдында міндетті түрде түрегеп тұрып тыңдаймыз. Біздің мектебімізде Гимн әр дүйсенбі күні орындалады. Гимнді айтқанда, оң қолды жүрек тұсына қоямыз. Бұл – біздің елімізге деген зор құрмет деп түсінемін.

Қазақстан Республикасының Елтаңбасы – мемлекеттің басты рәміздерінің бірі. Елтаңба термині немістің «erbe» (мұра) деген сөзінен шыққан. Егеменді Қазақстанның Елтаңбасы 1992 жылы ресми түрде қабылданды. Қазақстан Республикасының Мемлекеттік Елтаңбасы дөңгелек нышанды. Бұл – Ұлы дала көшпенділері айрықша қастер тұтқан өмір мен мәңгіліктің символы. Рәміздік тұрғыдан Қазақстан Республикасының Мемлекеттік Елтаңбасының негізі – шаңырақ. Ол – Елтаңбаның жүрегі. Шаңырақ — мемлекеттің түп негізі – отбасының бейнесі. Шаңырақ — Күн шеңбері. Шаңырақ — киіз үйдің күмбезі көшпелі түркілер үшін үйдің, ошақтың, отбасының бейнесі. Шаңырақты айнала күн сәулесі секілді тараған уықтар шаншылған. Шаңырақтың оң жағы мен сол жағында қанатты тұлпар

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

орналасқан. Тұлпар – дала дүлділі, ер-азаматтың сәйгүлігі, желдей ескен жүйрік аты, жеңіске деген жасымас жігердің, қажымас қайраттың, тәуелсіздікке, бостандыққа ұмтылған құлшыныстың бейнесі. Қанатты тұлпар - қазақ поэзиясындағы кең тараған бейне. Ол ұшқыр арманның, самғаған таңғажайып жасампаздық қиялдың, талмас талаптың, асыл мұраттың, жақсылыққа құштарлықтың кейпі. Ол өлмес өмірдің бейнесі. Бір шаңырақтың астында тату-тәтті өмір сүретін Қазақстан халқының өсіп-өркендеуін, рухани байлығын, сан сырлы, алуан қырлы бет-бейнесін паш етеді. Жоғарғы бөлігінде- бес бұрышты жұлдыз Елтаңбаның тәжі іспетті. Әрбір адамның жол нұсқайтын жарық жұлдызы бар. Ал төменгі бөлігінде «Қазақстан» деген жазуы бар. «Қазақстан» деген жазу – алтын түстес. Қазақстан Республикасының Елтаңбасының авторлары - Ж. Мәлібеков пен Ш. Уәлиханов.

Қазақстан Республикасының мемлекеттік туы – Қазақстан Республикасының мемлекеттік негізгі рәміздердің бірі. Мемлекеттік ту ортасында 32 сәуле тараған күн бейнеленген, күннің астында қалықтаған дала қыраны бар көгілдір түсті тікбұрышты кездеме. Ағаш сабына бекітілген тұста ұлттық оюлармен кестеленген тік жолақ өрнектелген. Күн, арай, қыран және ою-өрнек – алтын түсті. Тудың ені ұзындығының жартысына тең: 1:2. Қазақстан Республикасы мемлекеттік туының авторы - суретші Шәкен Ниязбеков. Бірыңғай көгілдір түс төбедегі бұлтсыз ашық аспанның биік күмбезін елестетеді және Қазақстан халқының бірлік, ынтымақ жолына адалдығын аңғартады. Бұлтсыз көк аспан барлық халықтарда әрқашан да бейбітшіліктің, тыныштық пен жақсылықтың нышаны болған. Ежелгі түркі тілінде “көк” сөзі аспан деген ұғымды білдіреді. Көк түс түркі халықтары үшін қасиетті ұғым. Түркі және әлемнің өзге де халықтарындағы көк түстің мәдени тарихына сүйене отырып, мемлекеттік тудың көгілдір түс Қазақстан халқының жаңа мемлекеттілікке ұмтылған ниет-тілегінің тазалығын, асқақтығын көрсетеді деп қорытуға болады. Нұрға малынған алтын күн тыныштық пен байлықты бейнелейді. Күн — қозғалыс, даму, өсіп-өркендеудің және өмірдің белгісі. Күн — уақыт, замана бейнесі. Қанатын жайған қыран құс - бар нәрсенің бастауындай, билік, айбындылық бейнесі. Ұлан-байтақ кеңістікте қалықтаған қыран Қазақстан Республикасының еркіндік сүйгіш асқақ рухын, қазақ халқының жан-дүниесінің кеңдігін паш етеді. Елбасымыз Н. Ә. Назарбаев айтқандай: «Мемлекеттік рәміздер –еліміздің егемендігі мен тәуелсіздігін паш ететін нышандар. Бұл рәміздер біздің мемлекетіміздің өткені, бүгіні мен болашағы арасындағы сабақтастықтың жарқын бейнесі». Мен өз елімнің жас ұланы ретінде ұлттық құндылықтарымыз Ту, Елтаңбамызды, Гимнімізді әрқашанда қастерлеп, қадірлеп өтемін.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патристическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Қазақстандай жері шұрайлы, шөбі шүйгін өлкені мен әрқашан да мақтан тұтамын. Қазақстанның кең даласындай байтақ дала еш жерде жоқ шығар. «Отаның-алтын бесігің», - деп дана халқымыз бекер айтпаған. Өз Отанын сүю, өз ана тілін ардақтау, әрбір азаматтың бірінші міндеті.

Әмірханов Аман

11 сынып, Қ.Сұлтанбеков атындағы орта мектеп

Т.Рысқұлов ауданы

Жетекшісі: Аденова Д.Қ.

Жасасын, қазақ, Азаттығың!

Қасиетіңнен айналайын қазақ жері, сенің әрбір тауың мен тасыңда, суың мен нуыңда бабамыздың шоқ басып, шөңге қадалған табанының ізі қалған. Қызыл қаны мен маңдай терінің кермек иісі сақталған. Өз жерінде өгей болып өскен халқымның шемен боп қатқан қасіреті бара-бара қара тасқа айналып, шерлі жүректің шежіресінен сыр шерткендей. Азат өмірді аңсап өскен ата-бабаларымыз өз жерінде отырса да, басына үйі, бауырына қазаны бұйырмай, қаншама жылдар қайғы жұтып, қасірет тартпады дейсің. Алайда бұл жылдар ерен ерлікке, қайыспас қаһармандыққа толы болғанын біз бүгін сүйсіне еске аламыз да, аталар аруағына басымызды иіп тағзым етеміз. Тағзым жасай отырып, Қабанбай, Бөгенбай, Наурызбай, Кенесары, Сырым, Амангелділер мінген тұлпарлардың тұяғының ізі қалмады ма екен деп, шақпақ тас пен шағыл құмға еріксіз үңілеміз. «Ақтабан шұбырынды, Алқакөл сұлама» болып, Қаратаудан құлаған қаралы көште көзден аққан қан аралас жастан жиналған бұлақ емес пе екен?- деп, сылдыраған суға қарап, ойға батасың. Ал көгілдір аспанға көз жіберсек, көк жүзінде қалықтаған қазақ жерінің қырандарына куә боламыз. Бұлар шейіт кеткен шерменделердің өлмес рухы сияқты.

Жыр семсері Махамбет халқының, елінің ертеңін ойлап, ет-жүрегі езілген қайран баба ес білгеннен бастап бір қадам жерді бастырмай, асыл дүниесіндей кастерлеп, ұрпақ қолына тапсыруды көксей келе:

Арғымақтан туған асылды,
Баптап мінер күн қайда?!
Алаштағы жақсыдан
Батасын алып, дәм татып,
Түлкідейін түн қатып,
Бөрідейін жол тартып,
Жалаулы найза қолға алып,
Жау тоқтатар күн қайда?! –

**Конкурс сочинений среди школьников
на патристическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

деп, жалынды жыр төкті.

Азаттық жолындағы бақыт ештеңеге айырбастауға келмейтін қазаққа қымбат, алашқа ардақты Тәуелсіздік таңы екен. Бір Кенесарының өзі патша отаршылдарына қарсы тәуелсіздік жолында ұзақ жылдар бойы аянбай күресті. Бұл сияқты азаттық үшін күрес қазақтың әр жерінде жүріп жатты. Батыста Исатай, Махамбет, Сырым, Шығыста Жанқожа, Тәнеке батырлар күресті. Қыранның қанаты талып, тұлпардың тұяғы мүжілетін кең-байтақ далам азаттық жолында бұлқынып, буырқанып жатты.

Қайсар ұрпақ қай кезеңде де қайыспай қарсы тұрды. Бір кезде жаһұт жырдың жаршысы Мағжан Жұмабаев текті қазақтан теңдесі жоқ ұл мен қыз туып, тегеурінді іс атқаратынын көрегендікпен сезе, таңмен таласа, қазақ елін ұйқыдан оятып, болашаққа бағдар бере, елдікті, ерлікті паш етіп:

Арыстандай айбатты,
Жолбарыстай қайратты,
Қырандай күшті қанатты
Мен жастарға сенемін! –

деп, жігерге жігер, күшке күш қосқандай тебіренді.

1986 жылы 17 желтоқсан күні қазақ жастары тағы да азаттық жолында орталық алаңға шықты. «Менің Қазақстаным» әнін шырқай жүріп, империяның әміршілдік машинасының табанына тапталған, сонда да қайсар рухтан қайтпаған Қ.Рысқұлбеков, Л.Асанова, Е.Сыпатаев сияқты жас қаһармандарға бүгінгі азаттығымыздың алғы шарты болған желтоқсан ерлерін емірене еске ала отырып, соларға арнап жыр айтпақпыз.

Желтоқсан көтерілісі қанша ызғарлы естілсе де, елдің рухын көтеріп, еркіндік сәулесінің жібін қайта сабақтады. Өктем күш шындықты жер бетінен жасырғысы келгенімен, адалдық үні ақыры жарып шықты. Ол ел еңсесін езген жоқ, елдігін көтерді, санасынан ұлттық рух өше бастағандарға саңылау енгізді, ата-бабаның қанымен, жанымен қорғаған қасиетті жерінің құнын арзандатушыларға қатал сабақ болды. Өктем күшке, әділетсіздікке қарсы халықтың қанын қыздырған ар-намыс алауы болды. Бұл алау – «Біз сондай іргелі ел едік» деп ұлтының оянуына ой жүгірткен, ұлтын сүйгені үшін «ұлтшыл» деген айып тағылып, өмірден от-жалын боп кеткен Мағжан, Ахмет, Міржақыптардың арман отының алауы еді.

Бұл алау – халықты дәуір көшінен қалдырмай, ел болу жолына салсақ, сол жолда адастырмас көшбасшы болсақ деп ұмтылған, «Халық жауы» айыбымен өмірден жалт етіп өткен Сәкен, Ілияс, Бейімбеттердің өкініш өксігінің лап еткен жалыны еді. Осы тәуелсіздікті сол қана аралас көз жасын, арман жасын

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область

халқының намыс отына тамызық етіп, алдыңғы бабаларының өрлігін жалғастырған, еркіндік күресінің алау отын жаққан жастадың рухы әкелген сияқты.

Тәуелсіздікке қол жеткізу қандай қиын болса, оны сақтап, іргесін нығайту жолында да қиыншылықтар аз кездеспеді. Бұл жол да өз сынын алға тартты. Әлемнің небір аузымен құс тістеген тәкаппар елдеріне өзінді танытып, тең тұрып тілдесер күн де туды.

Шерхан Мұртаза: «Тәуелсіздік – біреу. Ол – біз сияқты, қазақ сияқты халыққа жүздеген жылдардан кейін ғана келіп жеткен Алланың ақ нұры. Оған бәріміз адал ниетімізбен тіреу болсақ қана аман түзелер», - деген еді. Тәуелсіздіктің күн нұры күлім қағып, қыраны қалықтаған туы желбірегенде жүзінде мақтаныштан нұр күлкісі төгілмеген қазақ жоқ шығар, сірә?! Осы орайда тіліме Тұманбай ақынның:

«Ұлы аманат етейік еркіндікті,
Ел құлдықты білмесін, жер күндікті,
Аңсаймын мен, сенемін, туады ертең,
«Қазақ болу – зор бақыт» - дер күн тіпті», -

деген шумағы еріксіз еске оралады.

Елбасымыздың сөзінен қуат алып, 2030 жылды бетке алып, жас ұрпақ өркениет жолына сеніммен қадам басты. Екпінді адым. Барыс қимыл, барыс шапшаңдық, шыңға ұмтылған барыстың өрлігі байқалады қазақ жастарынан.

Қазақстаным – жасыл орманым,
Қуанышымды жасыра алмадым.
Аңсаған елім, аңсаған бабам,
Азаттық еді асыл арманым!-

деп қазақ үні, менің замандастарымның асқақ үні бүгінде әлемді алып барады.
Не деген бақыт! Бұл – ұлт бақыты, ұрпақ бақыты.

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область

Балкыбек Данекер

8 класс, СШ имени Болтай батыра

Т.Рыскуловский район

Руководитель: Колжанова А. С.

Моя Родина – Казахстан

Утро. Солнечные лучи заглядывают в окно, наполняя комнату светом и теплом. Начинается новый день! Душа наполняется радостью и огромным желанием жить, творить и совершать добрые дела.

Я считаю себя счастливым человеком. Мне дарит свою любовь мама, заботится и оберегает старший брат, поддерживают верные и надежные друзья, открывают удивительный мир знаний любимые учителя. С особым трепетом я говорю о тихом моем селе, в котором прошли мои первые детские годы, об улице, ставшей родной вместе с ее стремящимися ввысь тополями. А самым лучшим городом считаю мой Тараз, расположенный на юге нашей необъятной страны. И это моя Родина, частичкой которой я и являюсь.

Родина... Родная земля.. Сколько красивых, теплых слов сказано о ней! Родной земле посвящены удивительно нежные строки известных поэтов, душевными песнями воспето ее величие, кистью художников на полотнах запечатлена необыкновенная красота. Уверена, что в сердце каждого человека, взрослого или еще юного, живет любовь к той земле, где он и вырос, где произнес первые слова, услышал нежные колыбельные песни мамы, почувствовал тепло ее рук. Все самое хорошее и дорогое связано именно с Родиной: родные и близкие, окружающие тебя с детских лет, друзья, с которыми не хочется расставаться, заветные мечты и планы, для осуществления которых нужно учиться и добиваться все новых и новых успехов. Это трепетная любовь, чувство искренней привязанности ко всему и выражается в слове Родина. Она закладывается с самых первых дней, с рождения человека. За нее во все времена честные и благородные люди, не колеблясь, готовы были совершить подвиг, а ради свободы и благополучия своего народа даже отдать жизнь. Если мы искренне любим свою Родину, то она отвечает нам тем же: родные места вселяют радость и успокоение в наши души, придают уверенность, вдохновляют на великие дела. В родном краю все кажется более красивым, чистым. Именно родная природа дарит нам самые светлые чувства, позволяет вдыхать аромат полей, лесов, любоваться разливами прозрачных рек, наслаждаться неповторимой синевой небесных далей. И солнце на родине самое яркое, и снег зимой самый ослепительный, и летний дождь самый теплый.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Все, чем богата наша земля, вызывает у меня уважение и чувство гордости. Но глубокую любовь к Родине не может испытывать человек, равнодушный к живущим рядом с ним людям. Любить свою страну – это любить и ее народ. Именно ему посвятили жизнь многие великие люди, настоящие сыны своего Отечества. Народ – это главное богатство моей Родины. На казахской земле под одним шаныраком живут и трудятся люди более ста двадцати национальностей. Я особенно ценю мир, дружбу, взаимопонимание, согласие, царящее на нашей земле, и понимаю, что все это зависит от нас самих. Мне по душе все, что связано с людьми, проживающими на гостеприимной земле Казахстана. В единой дружной семье каждый учится уважать и ценить друг друга, каждый уверен в своем будущем.

Издавна наш народ славился щедростью, стремлением к свободе, умением защитить свой очаг. Ничто не сломило стойкий дух казахов, сумевших уберечь свою землю от набегов врагов, выстоявших в многочисленных битвах и сохранивших самое главное – свободу и независимость. Моя Родина гордится храбрыми батырами, талантливыми жырау и акынами, поэтами и писателями, которые воспели любовь к казахской земле, призывали любить и уважать друг друга, сохранять мир и заботиться о будущем. Магжан Жумабаев, Сабит Муканов, Габит Мусрепов, Иван Шухов... Эти имена знают все. В честь многих знаменитых земляков в моем городе установлены памятники, открыты скверы, их именем названы улицы и школы. Мое поколение стремится сохранить все самое лучшее, что накапливалось веками.

Безграничной радостью наполняется сердце, когда слышу слова восхищения о нашем крае, о Казахстане. Горжусь, что живу здесь и являюсь гражданином этой страны. За годы своей независимости Республики Казахстан смогла завоевать авторитет в мировом сообществе. Наш Президент Нурсултан Абишевич Назарбаев уверенно ведет к новым достижениям и делает все для благосостояния народа и процветания страны.

Настоящее моей Родины – это мирная жизнь казахстанцев, это великолепная столица Астана, это города, в которых строятся дома, это люди, улыбающиеся друг другу при встрече, это наши ветераны и все старшее поколение, это студенты и школьники, которые получают хорошее образование, чтобы в дальнейшем стать достойными гражданами Республики Казахстан.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Берик Арайлым

9 класс, СШ им. Болтай батыра
Т.Рыскуловский район
Руководитель: Сыйкымбек Г.Б.

Новый мой Казахстан

Казахстан завершил переходный период. А теперь перед народом стоят более трудные задачи: стать одним из конкурентоспособных, динамично развивающихся государств в мире. Я иногда смотрю на необъятные степи, ощущаю, что душа хочет всё познать, заявить о себе как о достойном гражданине. И кажется, там за горизонтом, твоё будущее, будущее страны. Читая Послания, я понимаю, что страной руководит человек, которому не чужды чаяния, надежды граждан.

Один мудрец говорил: «Если Вы не знаете, куда идёте, то Вас может привести любая дорога, но, памятуя об этом, нужно перед собой видеть модель будущего и присматриваться, не сбиваемся ли мы с пути, опережаем события или отстаём»

В Библии сказано, что существует только одна дверь к спасению, а все другие ложны. Мы же, молодое поколение, должны быть уверены, что держим правильный путь. Так нас воодушевляет то, что Президент стремится нас направить на единственно верный путь, вывести Казахстан в число пятидесяти наиболее конкурентоспособных стран мира. Президент говорит, что нам нужна современная система образования, соответствующая экономической и общественной модернизации и о присуждении грантов школам с высокими показателями работы. Мы должны добиться предоставления качественных услуг образования по всей стране на уровне мировых масштабов, чтобы любая школа могла предоставить возможность обучаться иностранному языку на самом высоком уровне.

Такого рода новшества дают нам стимул к получению прочных знаний. Поэтому мы можем утверждать, что знания – это наша сила. Мы более быстрыми темпами должны развивать нефтегазовую промышленность.

На первых порах нам нужно сосредоточиться на трудоёмких отраслях, которые перспективны с позиции их конкурентоспособности.

Это сельское хозяйство, лесная и лесоперерабатывающая промышленность, туризм, жилищное строительство. Решая эти вопросы, мы решим и другие, а именно вопросы бедности и занятости. Сегодня, обеспечив прочный фундамент экономики, мы уверенно вступаем в новый этап. Это позволит поставить дальнейшее развитие Казахстана на устойчивую перспективную экономическую, социальную, политическую и

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

административную основу. И цель Президента — сделать жизнь казахстанцев благополучнее. Так в прошлом году был решен ряд социальных задач, которые улучшили качество жизни народа, ряд социальных задач, которые улучшили качество жизни народа. Увеличена стипендия, представлены гранты, подняты зарплаты бюджетникам, выплачиваются пособия малообеспеченным семьям.

Мы видим, что Назарбаев проводит большую работу по улучшению благосостояния народа. Однако всякая реформа ничего не стоит, если человек не защищён. Проснувшись утром, человек должен знать, что его семья находится под защитой. Глава государства говорит: «Сегодня у нас появилась возможность на улучшение социального обеспечения народа, и эту возможность мы реализуем». На это государство потратило 108 миллиардов тенге. Здесь хочется сказать, что наша формула проста. Я делаю всё в интересах государства, а оно в свою очередь защищает меня как личность.

Итак, цель второй реформы — добиться финансовой стабильности. Казахстан приступил к инвестиционному этапу реформы. В страну увеличился приток иностранного капитала. Назарбаев последовательно проводит курс на развитие предпринимательства, удельный вес людей, занятых малым предпринимательством, достиг 10% от общего числа работающих. Была принята новая Конституция. Решился вопрос о земле, о языках...

Мы достигли лидирующих позиций в экономике, конструктивных отношений с международными партнерами, но, чтобы Казахстан стал неотъемлемой частью мировых рынков, товаров, услуг, капитала, мы должны ещё очень многое сделать. Так у нас, совсем рядом, построен комплекс «Биохим», не имеющий аналогов в странах содружества. Завод открыл новую страницу для Казахстана как поставщика биоэтанола на мировой рынок. Вокруг завода задействованы сопутствующие производства. В этом и есть идея развития кластерной экономики. За достижения в инновационном развитии агропромышленного комплекса товарищу Зенченко Г.И. был вручен золотой нагрудный знак «Барс» и благодарность главы государства, в которой говорилось: «Надеюсь, что в ближайшие 10 лет, когда Казахстан будет входить в число пятидесяти наиболее развитых стран мира, Вы останетесь моим соратником и будете рядом со мной». Ответ юбиляра: «Все, что мы делаем сегодня, это не для собственного блага, а для блага всего Казахстана».

И здесь не могу не повторить слова русского кинорежиссера, сказанные в адрес Президента: «Он папа, он умеет не только слушать, но и слышать. Но мало слышать, надо принимать решение, терпеть, сострадать...

И слава понимающему, сколь тяжёл этот крест, но терпеливо его несущему».

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Из этих слов понятно, что такие люди, действительно, всего себя отдают для того, чтобы окружающим его людям было хорошо и уютно в общем доме, т.е. в нашем Казахстане.

Говоря о наших достижениях, не могу умолчать о нашей столице. Астана – самый красивый город Казахстана. Город стал воплощенной мечтой Президента. Увидеть столицу можно и с самолета. Но почувствовать её внутреннюю красоту, понять её сущность, ощутить зарождающуюся в ней силу, представить в своём воображении её контуры законченными и взглянуть на будущее столицы – всё это можно сделать, если войти и жить в Астане с открытым сердцем, любящей душой и доброй надеждой. Мне в этом году посчастливилось побывать в столице, полюбоваться её достопримечательностями, почувствовать заботу и душевную теплоту к детям и услышать: «Перенос столицы состоялся во имя будущего всего Казахстана. Огонь столицы, зажженный на берегах Ишима, разогрел все факелы и осветил все уголки нашей Родины». Назарбаев уверил, что это и есть начало прогресса и устойчивого развития Республики Казахстан. И я уверена в том, что эти слова относились к нам, мы должны претворять в жизнь эти идеи.

Наше государство уникально и в примере образования Ассамблеи народов Казахстана. Причём это не просто формально действующий орган. Достаточно вспомнить, со сколькими инициативами Ассамблея выступила перед Главой государства. Всё говорит о том, чтобы избежать национальных перекосов, нужно готовиться заранее, разрабатывая превентивные меры.

Говорю об этом, но меня не покидает ощущение гордости за то, что во многих вопросах внутренней и внешней политики наше государство оказалось мудрее других. Пришло время поделиться со всеми тем, каким мы хотим видеть своё будущее, будущее детей, внуков. Назарбаев отмечает, что нельзя жить только сегодняшним днём. Мы должны чётко понимать, что хотим построить. Только мы можем проделать огромную работу для реализации нашей мечты, которой могли бы гордиться дети. Первые испытания мы прошли. У нас создана система, при которой каждое министерство и ведомство организует работу так, чтобы каждый день, месяц и год продвигаться вперёд шаг за шагом к намеченной цели и твердо знать, чего мы хотим.

Каким я представляю Казахстан через двадцать три года? Казахстан должен стать чистой и зелёной страной со свежим воздухом и прозрачной водой.

Молодое поколение будет здоровым и высокообразованным. Мы будем одинаково владеть казахским, русским и английским языками, будем патриотами своей процветающей страны. Да, нам сегодня очень трудно, а разве людям во время войны было легко, когда люди пухли и умирали от

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

голода, работали по шестнадцать часов. Ведь и сегодня 800 миллионов людей нашей планеты голодают, не имеют крыш над головой, гибнут в кровавых войнах. Мечта Президента и каждого из нас реализуются. Я верю, что к 2030 году Казахстан станет центральноазиатским Барсом, показывая пример другим развивающимся странами. Казахстанский Барс будет следить, чтобы солнце, которое согревает нашу землю, не затмило облако войны.

Гордяцкий Максим
11 класс, гимназия №1
г. Тараз

Мой родной Тараз

Тараз – любимый город мой!
Мне хорошо всегда с тобой!
Здесь я родился, здесь я живу,
Здесь я свободно и вольно дышу!

Я решил написать сочинение о родном городе. Я его люблю и хорошо знаю, благодаря рассказам старожилов, изучению памятников, посещениям достопримечательностей, прогулкам по городу, посещению памятных мест, изучению материалов музеев и библиотек.

В нашей области 1100 памятников. Я с интересом их посещаю и изучаю. Считаю, что памятники – лучшие свидетели всего происходящего, это память о прошлых значительных событиях, о выдающихся людях. Изучая памятники, я пришел к выводу, что благодарные граждане города свято чтут память о тех, кто участвовал в борьбе за свободу и независимость народа во все времена, кто героически трудился на благо народа. Всё, что дорого моим землякам, запечатлено в памятниках.

Мой город много повидал: он был победителем и побежденным, до основания сожженным, но вновь возрожденным на Великом Шёлковом Пути. Наш Президент Нурсултан Абишевич Назарбаев говорил и писал, что Тараз – путеводная звезда истории нашего народа.

На протяжении двух тысячелетий город много раз менял названия: Тезсек, Таниркут, Таласо, Тараз, Яны-Тараз, Аулие-Ата, Мирзоян, Джамбул. С 1997 года – Тараз.

Под современным центральным рынком (его закрыли для проведения раскопок) находятся остатки цитадели, к которой примыкают шахристан и рабады. В городе имелся трубопровод из глиняных труб, мощёные улицы,

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

монетный двор. Исследователи достигли периода X-XII веков. При раскопках найдено 50 монет, более 40 тысяч экспонатов. Обнаружены две бани, датируемые X-XII веками. Их макеты я видел в музее Н.А. Назарбаева в Астане. Обнаружено медресе – это самое раннее медресе на территории Казахстана.

Археологи считают, что Тараз фактически был столичным городом. В нем жили люди разных национальностей и вероисповеданий. На шумных базарах звучали славянская, персидская, тюркская, китайская речи. И сейчас наш город по-прежнему многонациональный. В нашей гимназии учатся дети пятнадцати национальностей:

Я – русский, татарин – мой друг,
Казахи, узбеки – это наш круг!
Турки, уйгуры, корейцы, дунгане –
Они тоже в нашем стане.
У нас все люди полны оптимизма,
В нашем Казахстане нет национализма!

Развитие нашего города зависит от людей, от их труда. Мои ближайшие родные внесли достойный вклад в развитие экономики и культуры города. В бабушкином семейном архиве хранится множество орденов и медалей, различных знаков, Почетных грамот за труд. Мой прадедущка, Синицын Михаил Васильевич, обслуживал Турксиб, сданный в эксплуатацию 31 декабря 1930 года. Это была огромная радость для людей. Первый поезд горожане встречали ликующими криками «ура». Ведь Турксиб связал Аулие-Ату со всеми центрами Союза. Дедушка был машинистом паровозов, а позднее тепловозов. Ему было доверено водить пассажирские поезда. За свой труд он награжден орденами Ленина и Трудового Красного Знамени, медалями «За трудовое отличие», «Ветеран труда», отмечен знаком «Почётный железнодорожник».

В памяти о событиях Великой Отечественной войны в городе высечены монументальные памятники. За героизм, проявленный в боях, 20 наших земляков были удостоены звания Героя Советского Союза: М. Бегенов, Н. Белашов, А. Даулетбеков, С. Естемисов, С. Ларионов, П. Томасевич, Н. Фазлаев, Б. Момышулы, А. Мин, А. Петров, К. Шакенов, А. Сорокин, В. Вишневецкий, В. Савва, С Сушев.

Самым юным Героем Советского Союза был 18-летний Жанибек Елеусов, прославившийся в боях за Днепр. 300 девушек добровольцами ушли на фронт из Джамбулской области. Они стали врачами, сестрами милосердия, снайперами, радистками.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Прославим Героев города нашего
Медиков-женщин: Ефимову с Бойко Машей.
Они выносили раненых с поля боя,
Часто прикрывая от смерти их собою.

Имена джамбулских комсомольцев Петра Иванова и Ибрая Есильбаева
навечно вписаны в историю легендарной «Дороги Жизни».

Я говорю: «Спасибо воевавшим,
Кто добровольцем на фронт ушел,
Всем землякам отважным нашим,
Кто страну к Победе привел!»

Память о войне в нашей семье священна. Среди моих родственников много погибших, много умерших от ран после войны. Папин дедушка прошёл всю войну, много раз был ранен, вернулся в 1946 году домой. Много рассказывал о боях, о фронтовом братстве. Всегда повторял: «Сам погибай, а товарища выручай» Учил моего папу быть сильным человеком и преданным другом. Таким и стал мой папа. Большая часть наших родственников – люди военные. Четыре моих двоюродных деда – полковники в отставке, два из них воевали в Афганистане. Дядя - подполковник в отставке.

Бабушка рассказывала, что жители города собирали деньги на вооружение армии. Например, домохозяйки станции Джамбул в 1941 году собрали на танковую колонну «Турксибовец» сорок девять тысяч пятьсот четыре рубля.

В городе было несколько госпиталей. Клуб «КОР» стал госпиталем. Он был рядом с вокзалом, поэтому раненых прямо из вагонов перевозили на телегах или переносили на носилках в госпиталь. Беснадежных раненых жители аулов увозили к себе домой, отпаивали их кумысом, и большинство из них возвращались в строй. Вот такие мои земляки!!! Любовью и заботой окружили они осиротевших детей из Польши, которых привезли в наш город. Для них открыли школу на родном языке, интернат. Считаю, что жители нашего города внесли свой бесценный вклад для победы. Уверен, что надо из поколения в поколения передавать все то, о чем я пишу. Я должен рассказать об этом своим детям и внукам. Так будет передаваться память людская. Она не должна иссякнуть! Никто и ничто не должно быть забыто! Только тогда люди будут добрыми и порядочными, будут беречь мир на планете!

В моем городе всегда были и есть люди сильные, любящие свою страну и народ. Шагнул в бессмертие юноша Кайрат, которому я посвятил свое стихотворение «Герой поколения». Вот строки из него:

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Кайрат Рыскулбеков - Герой поколения!
Как замечательны его устремления!
...В студеные дни декабря
Кайрат выступал не зря:
Воплотилась в жизнь его мечта-
Независимой стала любимая страна!

Я с одноклассниками неоднократно возлагал цветы к памятнику в парке его имени.

Во имя спасения мирных граждан 12 ноября 2011 года при задержании террориста - смертника погиб командир взвода дорожной полиции капитан Газиз Байтасов. На месте его гибели установлен постамент, а на аллее ДВД установлен бюст «Халық Қаһарманы» Газиза Байтасова. Я думаю, что его сыновья Армаджан и Адильжан вырастут такими же смелыми, как их отец. Еще больше хочу, чтобы трагедии такие не повторялись, чтобы не оставались дети сиротами.

Город Тараз - областной центр с населением более 300 тыс. человек. В нем 13 микрорайонов. В городе прекрасные площади, парки, скверы, аллеи, комфортабельные гостиницы. Хорошая зона отдыха – парк Первого Президента Республики Казахстан Н.А. Назарбаева. Вход - величественная колоннада, выполненная в античном стиле. В парке - фонтаны, водоем, аттракционы, высится памятник легендарному Кошек батыру. В центре города – прекрасный парк Турара Рыскулова. В 2013 году на благоустройство города было выделено более 236 миллионов тенге. С 2013 года работают новые областная и городская детские больницы, Назарбаев интеллектуальная школа, детский образовательный комплекс «інжу», где обучается 360 детей на казахском, русском и английском языках. Работает прекрасный Дворец спорта «Тараз - Арена», где в 13 залах ведутся занятия по 18 видам спорта. В городе 53 школы. Я учусь в гимназии №1. Школа была открыта в 1878 году, 25 января 1924 года школе присвоено имя Ленина, статус гимназии присвоен в 2004 году.

Творят историю города люди. А люди у нас необыкновенные, любящие свой город, создающие для него что-то особенное. С 2009 года наш город стал отличаться от других городов Казахстана множеством цветов. Площади и скверы, улицы и перекрестки украшают пышные цветочные клумбы из белых, красных, розовых, фиолетовых петуний. Цветы везде: в плетеных корзинах, в изящных бетонных вазах, в бетонных чашах - тайгазанах. Они переливаются всеми цветами радуги. Свыше 30 видов цветов. Сотни тысяч только петуний вырастила Жумагуль Омарова - руководитель фармацевтического объединения «Жасулан и К». Теперь имя цветочницы Жумагуль известно во

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

всем Казахстане. Её мечта – превратить свою республику в красивейший цветочный сад. Мы гордимся своими выдающимися врачами, актерами, спортсменами. Недавно открывшейся пятиэтажной клиникой «Жүрек» руководит один из лучших кардиохирургов республики Абдуталып Аширов. В ноябре 2013 года Н. А. Назарбаев посетил клинику и действительно убедился, что в клинике созданы все условия, позволяющие проводить все виды кардиохирургических операций, включая пересадку сердца. Всемирно известный актер Асанали Ашимов - наш земляк. 14 сентября 2012 года благодарные жители Тараза устроили ему юбилейный вечер в областном драмтеатре в честь его 75-летия. Я знаю выдающегося боксера Бахтияра Артаева. Наш земляк, получивший Золотую медаль на Олимпиаде в Афинах, неоднократно был в нашей гимназии и очень скромно рассказывал о себе. Жамбылский боксер Серик Конакбаев (жил рядом с моей бабушкой) - трехкратный чемпион Европы, двукратный чемпион Кубка мира, Серебряный призер на 22-ых Олимпийских играх - сейчас депутат Мажилиса Парламента РК. Закончить хочу эссе своими словами:

Не могу разлюбить я свой город,
Когда люди такие в нем есть!
Они создают ему славу,
Им же Почет и Честь!

Жайлау Мөлдiр

10 сынып, А.Шынасилов атындағы орта мектебі
Т.Рысқұлов ауданы, Жарлысу ауылы

Тәуелсіздік тұғырым!

Тәуелсіздік-елдің жүрегі,
Елбасы-оның тірегі.

Бәйдібек баба

Осы бір зердесі мен зейіні ерен, байыпты да байсалды, сұңғыла да сара парасатты, қасиетті Тәуелсіздік туралы жазу үшін қолыма қалам ұстағанда, көңілім біртүрлі қанатты құстай көкке көтеріліп кетті. Қаншама қиын-қыстау жолдардан, қаншама қиямет-қайым от кешулерді бастан кешкен қазақты ел

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

ету Нұрсұлтан Назарбаев Әбішұлының маңдайына жазаылды. 1991 жылы бірінші желтоқсанда

бүкіл халықтық сайлауда айқын жеңіске жетіп, ел тізгінін қолына алды. Сөйтіп, еліміздің тар жол, тайғақ кешулі қасиетті сапары, азаттықтың арпалысқа толы ақ жолы басталды. Қазақстан Республикасы Тәуелсіздігін жариялап, тас бұғаудан босап, қайта түлегенін танытты. Төл тарихымыздың жаңа кезеңі-жаңғыру кезеңі басталды. Ұлы көштің басында еліміздің тұңғыш президенті тұрып, асқар-асқар асуларды бағындырды. Тәуелсіздік жолында қаптаған қайраңдардың арасындағы адастырмас жалғыз ғана жолды Елбасы таба білді. Тәуелсіздіктің алтын шамының жануы-биік белес пен айшықты ақиқаттың нақты көрінісі. Қазақ халқының тәуелсіздіктен айырылып, Ресейге бағынышты кіріптар күн кешкен заманда қоғам көкжиегінде жар-қырап шыққан Елбасы талай тайталастармен келген азаттығымыздың, ел боламыз деп ғасырлар бойы ұмытылған егемендігіміздің еңсесін көтерді, зайырлы ел болып, заңғар биікке өрлеуіне себепші болды. Сұңғыла да сара парасатымен таңғаларлық табысқа жетіп, тарихтың өлшемімен алғанда қысқа ғана уақытта батқан терең тұңғыықтан шығып, дамудың даңғыл жолына түсті. Бар-жоғы 23 жыл ішінде атқарылған жұмыстар бір ғасырда жүзеге асатын істерге бергісіз. Айдын теңізге шыққан алып кеменің басқару тетігін қолына ұстаған көшбасшымыз туған халқына деген сеніммен тәуекел деп, Тәуелсіз елдің іргетасын қалауды, оны нығайтуды қолға алды. Бойында туа біткен қасиетті және өмірлік тәжірибие мен бекіген төзімділігі, сабырлылығы, ұстамдылығы бар тұңғыш президентіміз бүкіл Қазақстандықтарды өзінің айналасына топтастыра білген саясаткер екендігін танытты. Нұрсұлтан Назарбаев Әбішұлы-кеңестен кейінгі кеңістіктегі тұңғыш бастаушысы. Қазақ елі көк байрағын өз қолымен тұңғыш рет көтеріп, Тәуелсіз Қазақстан мемлекетін құрған Елбасымыздың аз жылдың аясында туған елін әлемдік қауымдастыққа танытқандығына, өзгелермен бірге өзімізде қайран қалып, тамсанамыз. Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаев-әлемнің аса ірі мемлекеттері мойындаған қазақ мемлекетінің ең алғашқы бастаушысы, дүние жүзіне әйгілі саясаткерлердің бірі. Ол ел басқару ісінде халықтың ғасырлар бойы жинақталған бай тәжірибесі мен әлемдік тәжірибені тоғыстырып, Тәуелсіздікті алымды да, алғыр басшы. 1991 жылдың күзінде 40 жылдан астам уақыт бо-йы адамзат баласына от бүркіп, апт қауіпін төндіріп келген 459 ядролық жарылыс өткен Семей ядролық сынақ полигоны мәңгіге тыншыды. Елбасы көрегендігі мен ерік-жігерінің нәтижесінде туған елінің тыныштығы мен азаматтың қауіпсіздігін ту еткен Елбасы 40 жыл бойы ырық бермеген апатты алауыздықтады, аждаһанын беті қайтып, араны жабылды. Жалпақ дала төсіндегі ядролық сынақтардың тоқталуына қол жеткізіп, дүйім дүниені құлақ, көңіл көркейткен әлемде тұңғыш рет жойқын, қуатты ядролық арсеналдан бас

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

тартты. Бүкіл дүние жүзінің назарын өзіне еріксіз аударып, осы бір батыл қадамның нәтижесінде мемлекетіміздің Тәуелсіздігінің қауіпсіздігіне әлемнің іргелі мемлекеттері кепілдік берді.

1997 жылы көшбасшымыз елордамызды Алматыдан Астанаға көшірді. Бүгінде Тәуелсіз Қазақстанның жүрегі арқа төсіндегі ару қала, арман қала-Астанада соғады. Ақорданың төбесінде қасиетті көкбайрақ желбіреді. Астанадағы құрылыс қарқыны, адам қолымен сомдалып жатқан сұлулық қайран қалдырады. Тез арада бейнесі жаңарып, нағыз астана кейпіне енгені таңыркатады. Жас қаламыз күн сайын өсіп, көркеюде. Көз тартарлық көкпен таласқан зәулім үйлер, ірі-ірі оқу орындары басқа елдермен тең түсуде. Бұған басшымыздың сіңірген еңбегі орасан зор, ол күллі қазақ халқының күш жігерін жұмылдырып, іс жүзінде жаңа қала, жаңа Астана орнатты. Елорданың салынып көшірілуі елдің өткенінен болашаққа, жаңа дәуірге ауысуының нышандық оқиғасына айналды. Біздің Астанамыз қуатты да, өркенді және барша Қазақстандықтарды біріктіретін, сонымен бірге халықты ұштастырытын ұлттық идеяға айналып келеді.

Тәуелсіздіктің қиыншылығын да, жемісі мен жеңісін де, тіпті әрбір қадамын өзімізде бірге көріп, бірге ілгері жылжудамыз. Мұның арғы жағында Елбасының даналығы мен көрегендігі жатыр. Қазақ мемлекетінің дамылсыз дамуына, үздіксіз өсуіне кепіл болған, бүкіл халықтың қолдауына ие болған Елбасымыз еліміздің төрінен де, жүрегіміздің төрінен де орын алады. Елбасының ерен еңбегі нәтижесінде асқар асулар мен биік белестерді бағындырдық, еңселі елге айналдық. Кешегі тарих-тан тамыр алған, ертеңгі тарихқа тұғыр болған Елбасымыз тұрғанда еліміз әлі де толағай табыстарға бөлене бермек. Еліміз шырқау шыңдарға, асқар асуларға алқын-бай жетті. Ел тірегінің мықты болуына байланысты Қазақстан келешегі кемел, болашағы жарқын, керегесі кең, өркениетті елдермен терезесі тең мемлекетке айналғаны тарих жылнамаларында алтын әріптермен жазылғандығы дау туғызбайды. Елбасының сан қилы мемлекеттік қызметі мен стратегиялық шешімдерін, салиқалы саясатын

Тәуелсіз еліміздің алтын шежіресі деп атасақ та болады. Тәуелсіздік қарсаңын-дағы және Тәуелсіздіктің сан қырлы соқпақты жылдарындағы тізгінін ұстаған. Мем-лекет басшысы-Нұрсұлтан Назарбаевтың ел басқарған қызметінсіз Тәуелсіз ел тари-хының топырақтарын жазып шығу мүмкін де емес, өйткені, бұл тарихта Тәуелсіз еліміздің іргетасын қалап, керегесін керіп, оның әрбір уығын шаншып, шаңырағын көтерген, бар-жоғын түгендеп, іргесін кеңейткен, оны әлем мойындаған мемлекетке айналдырған, онымен санасуға мәжбүр еткен Нұрсұлтан Назарбаевтың қолтаңбасы, қабылдаған тарихи шешімдері, ұстанған саясаты, өзіндік дара жолы жатыр.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Еліміз Тәуелсіздік алғалы бері өзіндік даму моделін-Қазақстан жолын қалып-тастырды. Табыстылық формуласының авторы-Қазақстан Республикасының

Президенті Нұрсұлтан Назарбаев ХХІ ғасырдың бірінші жартысына дейінгі бағыт-бағ-дарымызды айқындап, оны жүзеге асырудың нақты жолдарын көрсетіп берді. «Қазақстан-2050» Стратегиясымен ел дамуының жаңа кезеңі басталды. Сондай-ақ, қо-ғамды толғандырып жүрген мәселеге де нүкте қойды. Бұл-Ұлттық идея мәселесі. Ұлтты ұйыстырып, мәңгі мақсаттарға жетелейтін идея- «Мәңгілік Ел» идеясы. Бұл идея жайдан-жай туа салған жоқ. Жерұйықты арман еткен көне заманғы бабалардан бүгінгі ширек ғасырлық Тәуелсіздік тарихымызда түзілген, Елбасы атаған жеті құн-дылық негізінде терең толғаныстан туған көшелі ой. Қазақта «Жақсы сөз жарым ырыс» деген аталы сөз бар Елбасының «Ұлттық идеямыз-Мәңгілік Ел!» деп нақты-лауы сол даналықпен астасып, өзіндік үйлесім табуда. Мәңгілік ел болу үшін ынты-мағымыз жарасып, экономикасы дамыған халқы, тұрақты ұлттық теңгесі сынды құн-дылықтары бар Тәуелсіз мемлекет орнығуы тиіс. Сонда сол елмен өркениетті елдер де санасады. Бұл биікке біз Тәуелсіздігімізді төрткүл дүние паш еткелі Елбасының бастауымен көтерілгеніміз аян. Мұны «Мәңгілік Ел» болу баспалдағына қадам басу деп те түсінген абзал. Елбасымыздың «Қазақстан жолы-2050: бір мақсат, бір мүдде, бір болашақ» атты дәстүрлі Жолдауының ұстанымы-елімізді әлемдегі дамыған

30 мемлекеттің қатарына қосу, Тәуелсіздігімізді сақтай отырып, «Мәңгілік Ел» идея-сын баянды ету. Бұл қазақстанның жаңа белестерін бағындыруына, жоғарғы эконо-микалық көрсеткіштерге қол жеткізіп, қарқынды дамыған мемлекетке айналуына жол ашады. Қазақстан халқы ежелден-ақ еңбек қорлықтарымен, татулығымен, қабі-леттілігімен танымал. Сондай-ақ бұл Жолдау-тарихи маңызы зор және жарқын бола-шаққа арналған басты мемлекеттік бағдарлама. Президентіміз Тәуелсіздік алған күн-нен бастап, үнемі халықтың намысын қайрап, әрқашанда өркениетке ұмтылған ұзақ мерзімді мақсаттар мен міндеттер қойып келеді. Соның нәтижесінде еліміз кейбір дамыған мемлекеттердің өздерін сүріндірген ауыр кезеңдерден қиналмай өтіп, бар-шаны таңғалдырған айтулы табыстарға қол жеткізді. Дамудың қазақстандық үлгісін

қалыптастыра отырып, беделі биік, абыройы жоғары, қуатты мемлекетке айналды. Әрине, бүгінгідей ғарыштық жылдамдықпен алға басқан уақытта бір сәтке кідіріп қалуға болмайды. Сол үшін Елбасымыз «Қазақстан-2050» Стратегиясын жүзеге асы-рудың жолдары мен тактикасын нақты белгіленген тың идеяларын жария етіп отыр. Бұл елдің алыс болашағын болжай білетін, өз халқына шынайы қамқорлық, жана-шырлық жасай алатын кемеңгер саясаткердің, дара тұлғаның қолынан келетін

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

тарихи іс.

Бүгінгі күн қазақ елінің шежіресінде мәңгі енетін күн. Тарихтың талай белесін өтіп, бұл күнге де жетіп отырмыз. Бәрін де көрген халықпыз, бәріне көнген халық-пыз. Елімізге тірен болатын ағамыздың басқарып, отырғанына мыңда бір шүкір. Шүкіршілік етіп қана қоймай, халқымыздың өмірінің одан әрі гүлденуіне де өз үле-сімізді қосуымыз керек. Біз, ХХІ ғасыр жастары елдің болашағына, Елбасы салып берген жолдың баяндылығына жауаптымыз. Осы ойда, осы мақсатта әрбір жас кө-кейінде ұстап, сол жолда тер төгетін болса, Тәуелсіздігіміз баянды, еліміз іргелі бол-мақ.

Жамбыл Әсем

10 сынып, Ы.Алтынсарин атындағы мектеп-гимназиясы

Ақсу-Аюлы ауылы

Жетекшісі: Шатекова З.Д.

Ұлы далам - ұлан-байтақ Отаным!

Отаным деп соққан жұдырықтай жас жүрегімнен шыққан осы сөзді айдай асқақтықпен айта аламын. Ата-бабамыздың азаттық жолындағы ерен ерлігінің арқасында осынау іңкәр еткен заманға жеткен елімді мақтаныш етемін. Менің Отаным - Алтайдан сонау Атырауға дейін көсілген:

Батысында Жайық, шығысында Ертіс есілген,
Тарихын шертсе тұсауы тілдің шешілген.
Жұртының ыстық жүрегінен жұлдыз тұтанған,
Отаным осы - Қазақстан болып атанған!-

деп ақын жырлағандай, Атыраудан Алтайға дейін созылған ұлан-ғайыр кең өлке, тарихы шексіз, дәстүрі шетсіз ата –жұрт. Әні мен күйі шалқыған ғажайып сұлу сахара!

Менің елім - Қазақстан. Осынау құдіретті сөзді әрбір Қазақстан Республикасының азаматы асқақ сезіммен, ерекше мақтанышпен айта алары хақ. Осындай аймағы үлкен, қойнауы қазынаға толы құнарлы жерімізге кімдер көз тікпеді? Олар қазақ жеріне иелік ету үшін қаншама рет шабуыл жасап, елді тыныш қоймады. Бірақ ержүрек ата-бабаларымыз сыртқы жаудың қимылын бағып, тойтарыс беріп отырды. Сол батыр бабаларымыздың арқасында, халықтың бірлігінің арқасында ел өзінің кең - байтақ жері мен құт мекенінде еркін көсіліп, жайланып жатыр.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Бақыт пен шаттықтың ұясы, туысқандық пен достықтың мекені, еңбек пен ерліктің ордасы – менің сүйікті республикам! Мен де Қазақстанда тудым. Яғни менің де қасиетті Отаным.

Туған жер – адам өмірінде киелі орын алады. Нақты осы жер оны елімен, өткенмен және болашақпен байланыстырады.

Талай адам тылсым құбылысқа сенуге біршама бейім және санамыздың әлдебір түкпірінен «кереметке іңкәрлік» деп атауға болатын бір сезім жиі қылаң береді. Көне кезең туралы хабардарлығымыз біздің бүгінгі білуімізбен салыстырғанда болмашы ғана. Сондықтан да бағзы заман біздің ұғымымызда көбінесе ертегідей ғажайып немесе жұмбақ кейіпте елестейді. Табиғат тылсымына терең бойлай бермеген ата – бабаларымыз да өздерін толғантқан мәселелер мен арман – мұңдарын көктегі құдірет иелеріне немесе киелі күштерге сеніп тапсырған. Сөйтіп, бүгінгі күні ақиқатқа айналып отырған қиял іспетті сенім мен таным бізге сонау ерте заманғы бабаларымыздың өсиеті арқылы тарихи мұра ретінде жетті. Тіпті көне дәуірдің өзінде – ақ әлдебір жердің немесе өңірдің ала бөтен ерекшелігі, әлдеқандай қасиеті болатындығы айрықша аталып келген. Римдіктер бұл ұғымды «genius loci» деп атаған, аударма мағынасы «киелі жер» дегенді білдіреді. Сол жердің немесе сол аумақтың қасиетіне орай оның желеп – жебеп тұрар иесі бар деген наным болған. Міне, «киелі жеріміз» осы. Алайда кез келген жердің тек өзіне ғана тән киесі бола бермейтінін нық сеніммен айта алар едім. Тіршілігіне айрықша мән – мағына беретін өзіндік орта мен адам әрдайым бірден сезіне қоймайтын ерекше қасиет әр аумақтан табыла бермейді. Аумақтың киелілігі әу бастағы жаратылысынан деп кесіп айтуға болмайды, ол ғасырлар, тіпті мыңдаған жылдар бойы қалыптасады. Осы жерде жүздеген жылдар бойы болған оқиғаның бәрі текке кетпейді. Соның бәрі, сөйтіп, оның айрықша қасиеті түзілуіне табиғи түрде септігін тигізеді. Көне дәуірден бүгінгі күнге дейінгі Қазақстан тарихын зерделеген сайын біздің бүкіл Ұлы Даламыздың өзіндік айрықша құдірет – болмысы бар екеніне көз жеткізе түсеміз.

Адам баласы балалық шағынан бастап – ақ Отанға деген сүйіспеншілігі ояна бастайды. Әрбіріміз үшін Отан ошақ басынан басталады: туған жер, туған көше, туған қала немесе туған кент. Біздің Қазақстан – көп ұлтты мемлекет.

Отансүйгіштік рух – қазақ елінің әлемдік өркениетті елдердің қатарына қосылып, дүниежүзілік қауымдастықтан лайықты орын алуға мүмкіндік беретін бірден – бір күш. Отансүйгіштік сезімнің өрге бастайтынын өз ұлтымыздың тарихы да талай дәлелдеп келеді. Кейде, шіркін, бір өзіне бірнеше мемлекет сыйып кететін ұлан – байтақ жерді ата – бабамыз сан ғасырлар бойы қанаттыға қақтырмай, тұмсықтыға шоқыттырмай қалай аман сақтаған деп таңқаламыз?! Шынында талай зобалаң кезеңді басынан кешкен қазақ жері «найзаның ұшымен, білектің күшімен» өзінің жер көлемін сақтап

**Конкурс сочинений среди школьников
на патристическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

келген. Бабаларымыз басынан не кешпеді, не көрмеді? Екі жүз жылдық жоңғар – қазақ тартысында Абылай хан сияқты жан да, Төле, Қазыбек, Әйтеке би секілді шешен де, Қабанбай, Бөгебай, Наурызбай, Қарасай секілді қас батырлар да өз жерін ерлікпен қорғады.

Біз бақытты ұрпақпыз! Себебі, ата – бабаларымыз қанын төгіп, жанын беріп аңсап кеткен Тәуелсіздікке біз қол жеткізіп, ешкімге тәуелді болмай, еркін өмір сүріп келеміз. Енді осы желбіреген көгілдір туымызды төмен түсірмеу – басты борышымыз. Ел дегенде еміреніп, жұрт дегенде жүгініп қызмет еткін, жас дос! Бізді бесігінде тербеген Отан үшін аянбай, Отанды сүйген үстіне сүйе берейік. Мен Отанымды жанымдай жақсы көремін және бүгінгі бақытына ортақтаса отырып, Тәуелсіздік тұғырың биік, мәртебең асқақ, бақытың мәңгілік болсын деймін, қасиетті Отаным!

Жөндербек Ақтоты

10 сынып, Қ.Сұлтанбеков атындағы орта мектеп

Т.Рысқұлов ауданы

Жетекшісі: Бейсбаева А. О.

Шежірем бар таусылмайтын сан қилы

Тарихы көне Таразбен тамырлас қасиетті де киелі Т.Рысқұлов ауданы шежіреге бай өлке. «Шежірем бар таусылмайтын сан қилы» атты тақырыбын алған себебім де осы. Т.Рысқұлов ауданының құрылғанына 75 жыл толу мерекесіне орай, шығарманы өзімнің туып – өскен ауданым жайлы алуды жөн көрдім. Жүрегі «туған жер, туған ел, атамекен» деп соққан әрбір қазақтың өз мекенін, өз қонысын шырқамауы, оны астарлы сөзбен ардақтап, сыйламауы, туған жері жайлы сырдан шежіре тарқатпауы мүмкін емес. Сол себепті мен де өзімнің туған ауданым, қасиетті, киелі мекенім, тұнған шежірем, тарихи танымым Тұрар Рысқұлов ауданы жайлы сыр шертпекпін. Менің бас иетінім де, қасиетім де – туған жер.

Құлан өңірі – Жамбыл облысының оңтүстігінде орналасқан. Шығысында Меркі, батысында Байзақ аудандарымен, оңтүстігінде Қырғыз Республикасымен шектеседі. 1938 жылы 4 наурызда Қазақ ССР Жоғары Советі Президумының жарлығымен Лугавой ауданы болып құрылған. Алайда Қазақстан Республикасы Президентінің жарлығымен 1999 жылғы 11 наурызда «Қазақстан Республикасының әкімшілік аумақтық құрылымы туралы» Қазақстан Республикасының 1993 жылғы 8-ші желтоқсандағы Заңының 9-бабына сәйкес Жамбыл облысының Лугавой ауданы – Т.Рысқұлов ауданы болып қайта аталсын делінген.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патристическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Т.Рыскүлов ауданы – киелі өлке, қасиетті мекен десе де болады. Бұрынғы заманнан ата – баба дәстүрін ту етіп келе жатқан аудан еңбеккерлері сайын далада шаңырақ көтерген жаңа ауданның, содан бері 75 жылдық тарихында Республикамыздың гүлдене түсуіне зор үлес қосып келе жатқандығын көреміз. 1938 жылдың 4 наурызы күні отау тіккен аудан кең көлемді, үлкен тарихи жолдан өтті. Егер тарих тұңғығына көз жіберсек, бүгінде құрылғанына 75 жыл толып отырған аудан қай уақытта болмасын кең байтақ. Еліміздің гүлденуіне, экономикасының нығаюына барынша мол үлес қосып келе жатқандығын байқаймыз. Туған жер – адам өміріндегі киелі орын. Нақты осы жер оны елімен, өткенмен және болашақпен байланыстырады. Міне, сондықтан да тіпті балалық шақтан бастап-ақ адамда Отанға деген махаббат сезімі оянады. Әрбіріміз үшін отан ошақ басынан басталады: туған жер, туған көше, туған қала немесе мен үшін туған ауыл. Менің Отаным кішкентай болса да, мен үшін аса қымбат, жаныма жақын жер Құлан өңірінен басталады. Дәл осы жерде менің көңілді де, шаттықты, уайымсыз балалық шағым өтті. Үйдің маңында балалармен ойнағаным және мектепке алғаш барған кезім әлі есімде. Иә, туған жердің әр тасы мен жусаны, суы мен құмы – менің ақ бесігім. Сен әрқашан өзің бармасаң да, оймен қиялдап туған көшені, есіктің алдын еске түсіресің. Сондықтан да мен оны анамдай сүйемін.

Қазақ баласы мен кең даласы ежелден еркіндікті аңсап келеді. Қазақ халқы бодандықтың зардабын көріп, бостандықтың иісін арман еткен ел. Осындай сәттерде қазақта халықтың сөзін сөйлеп, мұңын шертіп, жоғын жоқтаған, «елім» деп туған ерлері аз болмады. Туған жердің атақ-даңқын біртуар толағай тұлғалардың шығаратыны бұрыннан белгілі. Ақ найзаның ұшымен, білектің күшімен қорғап қалған ата-бабаларымыз, орақ тілді шешендеріміз, Ұлы Жібек жолының күретамырында жатқан Құлан өңірінде әсте кенде емес. Қайталанбас, дара батырларымыз Болтай Батыр Байтемірұлы, Құдайберген Байетұлы, Танабай Батыр Тоғзақұлы, Тоқсаба би Бердібекұлы сынды батырларымыз да баршылық. Елім, жерім деп жүрегі соққан, өз уақытының ауыр жүгін арқалаған абзал азаматтар, Жақсылық ауылынан шыққан, қазақтың спорт өнерін дүние жүзіне танымал еткен атақты боксшымыз Ермахан Ыбырайымов, ауданнан шыққан Жұманбеков Жеңісбек, Мырзалиев Нұржан, Қойбақов Талғат секілді генерал ағаларымыз, барлық ісін ел игілігіне арнап, солардың жақсы да жарқын өмір сүруіне бағыттаған, білім бұлағынан нәр алған оқымысты ғалымдар екендігі баршамызға мәлім. Ауданымыздан шыққан әйгілі академиктер Ғани Қалиев пен Жұмабай Байтанов бастаған Есенбай Әлпейісов, Рыскүл Әлпейісова, Өмірхан Әбдіманов, Сейтхан Жошыбаев, Әдібай Табылдиев және т.б. сияқты профессор, ғалымдарымыз өркениетімізді өрге сүйреп келе жатқан, есімі мәлім оқымыстылар. Бұл өлкеде сонымен қатар қазақтың көрнекті ақыны,

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

сазгері, бұлбұл әншілері, әртістері Ақжолұлы Өзбек, Ақүрпекова Гүлмира, Әлпейісов Бақытжан, Әлімбеков Жүніс, Әшімбекова Тахмина, Кәріпжан Нүсіп, Мәліс Өзбеков, Үсейінов Жаңбыршы өмірге келген. Бұл дара есімдердің дүниеге келуінде де бір тылсым күш, бекзаттық бар сияқты. Ауданымыздағы мәдениет үйі көрнекті сазгер, дирижер М.Өзбеков есімімен аталады. «Ұрпақтар жалғастығын үзбей келе жатқан, ұлтымыздың ұлы қасиеттерін бойларында сақтаған қарияларымызға деген құрмет пен қамқорлық ешқашан толастамауы қажет». Елбасымыздың осы сөзін басшылыққа ала отырып, біз ағалардың, аталардың ерлік еңбегін еш уақытта ұмытпаймыз, оларға әрқашан сый-құрметіміз дайын. Біздің аймақта жемісті қызмет атқарған, жақсы бастамалардың бас-қасында болып, өнегелі із қалдырған құрметті тұлғалардың жарқын бейнесі ұрпақтарыңыздың жүрегінен ұзақ орын алады.

Жерлес ақын апамыздың Құланға деген ыстық махаббатынан туған өлеңінде мынадай жолдары бар еді:

Көркің әсем көктем,
Құмырсқа бел көкем.
Күлімдеші күлші,
Жүзің гүл алма.
Үмбет құмын басып,
Жібек жолын асып,
Келші сәулем келші
Біздің Құланға !

Бізде әлемдегі барша халықтар сияқты туған жеріміздің төсінде тыныстап, мөлдір суын ішіп, мәңгі бейбіт өмір сүргіміз келеді. Саналы ғұмырын өзінің кіндік кескен ауылында өткізіп, еңбек еткен азаматтың өзі: « Мен бірінші ата – анама, екінші туып – өскен ауылыма қарыздармын » дейді. Көрнекті жазушы, марқұм Тахауи Ахтанов: « Ойлап отырсам, талантты ақын – жазушылардың тоқсан тоғыз пайызы ауылда дүниеге келген екен. Сондықтан біздің ұямыз ауыл. Біздердің қан тамырымыз да, жүрегіміз де ауыл деп соғады» - дейді. Міне, сондықтан да қасиетті туған жерімізді аялап, қадіріне жете білейік. Қасиетті, туған жер! Бойымдағы бар жақсы қасиеттерім үшін мен саған қарыздармын, қажырлық пен қайсарлықты, құзды шыңды тауың мен асау желің үйретсе, жомарттық пен ақ пейілдікті мына жатқан жеміс талы мен сай – саламнан үйрендім. Шыдамдылық пен байсалдықты шетсіз де шексіз далаңнан үйрендім.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Кали Сымбат

10 класс, школа-лицей №1
с. Луговое, Рыскуловский район

Моя отчизна – Казахстан

Моя отчизна - это Казахстан. Это – великое, прекрасное государство с богатой историей, древней культурой и неповторимой природой. Народные традиции сплотили людей и легли в основу устойчивого мира. Культура казахов по-своему уникальна. Широки просторы казахстанских земель. Казахская степь, природа поражает своей невиданной красотой. Я никогда не перестану ими восхищаться.

Президентом нашей страны является поистине мудрый человек, тонкий политик, стратег и настоящий патриот, Н.А.Назарбаев. Благодаря ему мы достигли стабильности и процветания. С приобретением независимости начала развиваться экономика, наука, культура. За время нашей независимости мы сделали немало: построили крепкое государство, улучшили уровень жизни людей. Нурсултан Назарбаев, президент нашей Родины, всегда на первое место ставит народ. Люди верят ему и любят этого человека. И в том числе я. Я думаю, мы не плохо живем, есть недостатки, но мы все верим в него, он сделает нашу страну самой благополучной.

Президент Республики Казахстан является гарантом Конституции. Конституция - основной закон практически любого современного государства, а также гарант стабильности завтрашнего дня. В её первой статье сказано, что Казахстан является демократическим, светским, правовым и социальным государством, высшей ценностью которого является его народ. “Как гарант Конституции Республики Казахстан я буду жёстко требовать от всех неукоснительного исполнения её положений”, – говорит лидер нашей страны. Казахстан имеет собственные государственные символы: Флаг, Герб, Гимн. Они отражают независимость, свободу, национальность государства.

Наша страна многонациональна, и в этом еще одно преимущество, потому что мы все - единое целое, и нас объединяет наша Родина, дружба, уважение, взаимовыручка и общая культура. В Казахстане единой семьёй живёт более пятнадцати миллионов человек, представителей более ста национальностей и народностей. И всё это сопровождается хорошим отношением и симпатией друг к другу. На казахском, русском, уйгурском, немецком, корейском, татарском языках издаются книги и газеты, работают национальные театры, эстрадные ансамбли, передаются национальные

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

программы на радио и телевидении. И как сказал Н.А. Назарбаев: “Дружба народов, взаимопонимание и солидарность – вот основа, на которой мы строим новый Казахстан!”

Астана – это олицетворение процветания нашей страны, это символ надежды и уверенности народа в своем будущем. Это – прекрасный и мирный город с архитектурным ландшафтом и уникальными скульптурными символами. Я уверена, что в будущем наша столица станет еще лучше. Своему родному, самому прекраснейшему для меня городу Астане искренне пожелал бы дальнейшего роста и благосостояния.

Каждый гражданин Казахстана помнит знаменательный день, 16 декабря 1991 года, когда мы получили независимость. С этого дня прошло уже двадцать три года. Я благодарна своей родине за семью, друзей и мирное небо над головой.

Благодарю я Землю за свои объятия,
За величавые просторные поля,
Невозмутимость к чужеземным всем проклятиям,
Благодарю тебя я, Родина моя!

Кто такой патриот? Я хочу у всех спросить! Любите ли вы родину и любите ли вы родную мать? Мне кажется это один и тот же вопрос. Наша родина нас кормит, нас одевает, нас оберегает. Кто мы без родины? Ответ один - никто. Я считаю нас счастливой страной, подумайте, чтобы было с нами, если бы на нас напала беда, есть страны, где сейчас в наше время идет война. Люди умирают, переживают голод, нет сна спокойного.

Все сознательные года моего детства прошли в независимом государстве. Даже не понимая, что такое независимость, я слышала и знала о ней. Из поколения в поколение передаются рассказы о важнейших событиях, выдающихся личностях, об их подвигах и великих делах. Поэтому, думая о родине, мы думаем и о героях прошлого и настоящего, и об известных писателях, поэтах, музыкантах, художниках. Все это — наша история, все это — наша родина. Родина, где мы родились, где каждый день кушаем хлеб, где самые родные люди живут рядом.

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область

Кирьянова Дарья

8 класс, гимназия № 40

г. Тараз

Руководитель: Осипова Т.В.

Гимн родной страны

Каждое государство имеет отличительные знаки-символы: герб, флаг, гимн. Государственные символы олицетворяют независимость страны и живущего в ней народа.

Независимость и сила Казахстана, связь древности и современности, неба и земли выражаются в символике цвета – голубого и золотого. Сочетание голубого и золотого в казахстанском гербе, на развевающемся казахстанском флаге является узнаваемым во всём мире. Но едва ли граждане других стран знают о том, что голубой и золотой – это главные цветовые образы гимна моей страны.

«В небе – золотое солнце, в степи – золотое зерно...» – так начинается наш гимн. Уже в первых строках песни рождается образ просторного – от земли до неба – мира, тёплого, урожайного, счастливого. Радостное, победное звучание гимну придают открытые, широкие гласные звуки, вслушайтесь:

Алтын күн аспаны,
Алтын дән даласы,
Ерліктің дастаны,
Еліме қарашы!

Гласные звуки сначала рождаются где-то в груди, затем становятся звонче, растут, и вместе с музыкой гимна растёт душа. В груди становится совсем тесно, ладонью чувствуешь, как сильно бьётся сердце и просит воли... И наконец – мощным, свободным потоком гимн прорывается и наполняет собой всё пространство. В глазах – слёзы... Слёзы гордости за страну, её силу и стремительные достижения. Слёзы счастья от сознания, что я родилась и живу в этой стране, могу быть ей полезной. Слёзы светлой веры в нерушимость страны, её прекрасное будущее.

Текст нашего гимна – текст от первого лица, от «я». Это – прославление Родины, это – признание Родине в любви, это – выражение преданности Родине, ощущение неразрывного родства с ней:

Я твой цветок, возвращённый тобой.
Я песня, звенящая на твоих устах,

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Родина моя – мой Казахстан!

В Казахстане все от мала до велика знают гимн, трепетно к нему относятся. Пусть гимн страны озвучивает великие свершения казахстанцев!

Қайырболатқызы Мерейлім

3 сынып, «Қойгелді» атындағы орта мектебі
Талас ауданы, Тамды ауылы

Туған жердей жер болмас

Туған жер өз үйімізден басталады. Әр адам өз туған жерін құрметтеу және сүю қажет. Егер адам Отанын сүймесе, онда ол жер оның Отаны болып саналмайды. Елін сүйетін адам Отансыз өмір сүре алмайды. Алыс сапарға шыққанда туған жерін қатты сағынады. Оны түсінде де көреді. Демалыс кезінде ауылымнан қашық кетсем, қайта туған жеріме оралғым келеді. Ақындай айтпақшы, туған жер-жұмақ мекен деп ойлаймын.

«Отансыз адам, ормансыз бұлбұл», - деп дана халқымыз бекер айтпаған. Себебі, адам баласы туған жерсіз, Отансыз ғұмыр кешпейді. Әр адамның тұрақты үйі, мекені болу қажет. Сонда ғана адам бақытты өмір сүреді. Кіп-кішкентай бұлбұлдың өзі туған жерін іздейді, қайғырады. Осы жөнінде «Өзге елде сұлтан болғанша, өз елінде ұлтан бол» - деген мақалды дана халқымыз жайдан жай айтпаған болар.

Мен үшін Отан, туған жер деген ұғымдар ыстық. Себебі, адам баласы өз елін, жерін сүймей болашақта жетістікке жете алмайды. Туған жерді сүю арқылы біз елімізді, қазағымызды шекіз жақсы көруіміз керек. Мен Қазақстаныммен мақтанамын.

Қурбанбаева Индира

10 сынып, №1 мектеп-лицейі
Т.Рысқұлов ауданы, Құлан ауылы
Жетекшісі: Сариева Э.А.

Аңсаған атамекен

Отан... Бұл сөз- әр адамның жанына жақын, жүрегіне жылы тиер сөз. Құс ұясыз болмайтындай, адам Отансыз болмайды. Ал менің Отаным, ата-бабаларым туып-өсіп, туын тіккен жаныма жайлы киелі жерім, алтын топрағым - Қазақстаным. Бірақта жүрегімдегі бір өкініштісі сол киелі жерден

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

алыста көрші елде, балалығымның, балдай тәтті шақтарын өз Отанымнан алыста өткіздім. Қанша алыс болсам да жүрегімдегі бір ғана арманым-

Отаныма қайта оралсам екен деген ой болатын. Отаныма деген сағыныш қайта оралуымды жақындатқан сияты. Көрші елде басымнан көп киын жағдайлар өтті. Соның ішіндегі жаныма қатты тигені- менің тірегім әкемнің ол дүниеге аттануы. Әкемнен ерте ажрап қалғанымның бірден –бір себебі өз Отанымыз атамекенімізде тұрмағанымыз деп білем. Себебі көрші елдегі адамдар біздің отбасымызды ылғи да шеттейтін. Сол қара ниетті бірін-бірі көре алмайтын, жанын да жылуы жоқ, тас жүрек жандар әкемді ерте ол дүниеге аттандырды. Өкініш өзегімді өртеп, жанымды қинайды. Кей кезде ойға шөміп!..."Неге менде басқа бақытқа толы отбасындағы балдар сияқты өз Отанымда, кең байтақ қазақ жерінде, туылып, ата-бабаларым із басқан киелі жерде алғаш рет тысауымды кесіп, тәй-тәй басып жүрген жоқпын!?"-деген сұрақ жанымды жиі-жиі қинайды. Осылайша, балалық шақтарым Отанға деген сағыныш пен өкінішке толы өтті. Кеш болса да, балалық арманым орындалып, міне, өз Отаныма, қазағым орналасқан кең байтақ қазақ даласына, қайта оралдым. Қайта оралғандағы қуанышымды сөзбен жеткізе алмаймын... Қуанғаным соншалықты- поезден түсіп, өз Отаныма табаным тиген кезі көзіме сағыныш жастары келді. Бір сәтке болса да қуаныш сезімдері, қиналған шақтарымды, өкінген күндерімді кішкене болса да ұмытуға көмектесіп, жаным жай тапқандай болды. Ең бастысы мен жалғыз емес екенімді, менің қасым да қандас бауырларым, қашан да қол ұшын беруге дайын, қонақжай, мен үшін теңдесі жоқ, қазағым бар екенін сезіндім. Оз

Отанымада нағыз бақыт не екенін түсініп, шын жүректен армандасаң, ерте ме, кеш пе орындалатынына көзім жетті. Алайда, көңілімнің көлеңкесі, сүйенсең асқар тауым әкеммен бірге осы бақытты күндерімді өткізсем екен деген балалық арман жүрегімді қинап, көңіл-күйімді түсіреді. Білемін, арманым еш уақытта орындалмайды, бірақта әкемнің жоқтығы мені әлсірете береді. Өкінген мен пайда жоқ, откен күндер қайта оралмайды. Өмір ғой, бәрінеде көнеміз...

Енді менің тек қана бір жолым бар, ол да болса әкем жете алмаған жетістіктерге жетіп, биік шыңдарды бағындырып, әкемнің арманын орындап өз Отаныма пайдасы тиетін азаматша болып ер жету. Енді қалған өмірімде өз Отанымды жоғарғы дәрежеде білім алып, болашақта Отанымның өркендеуіне өз үлесімді қоссам екен. Менің ендігі басты мақсатым ана тілімді жақсы менгеріп, өзге ұлттарға өз тілімде сайрап мақтану. Мен үшін, Отан-дүниедегі ең асыл да ардақты, қымбатта ыстық, ой түйсігінің шырқау шыңының ұшар басындағы қасиетті ұғым. Мен үшін әр бір қазақ "Отан" мен "Ана" бірін-бірі толықтыра түсетін ажрағысыз ұғым. Біздің салыстырмалы санамызда бір неше анамыз бар. Атап айтатындай бізді өмірге әкелген жарыққа шығарған әйел

**Конкурс сочинений среди школьников
на патристическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

затын ана десек,соңғы анамыз-туған еліміз-туған жеріміз.Ойыңды жеткізіп айналаңмен қарым-қатынас жасайтын ол-өзіміздің Ана тіліміз.

Міне біз міндетті түрде өз анамызды ардатауымыз керек,тағы да сол сияқты өз халқымызды,оның ішінде қанша ұлт болса да, сыйлауымыз керек. Себебі біздің Отанымыз оларға қамқорлық жасап,құшағына тартып отыр. Көзі ашық, көкрегі ояу қазақ ұрпақтары Отанын-анасын қорғауға міндетті. Шындығында, осы сезім емес пе, қазақтың батырларының елі үшін,жері үшін көкрегін оққа тостырған, жандарын пидә қылдырған. Мен өз елімді,өз халқымды ғасырлар бойы қалыптасқан салт-дәстүрлерім мен әдеп-ғұрыптарымды жан тәніммен сүйем.

Шет елге газды бердік,мұнайды бердік,көмірді бердік,енді тек қана ана тіліміз қалды. Сол ана тілімізді ардақтап,кәстерлеп ұлттық құндылығымызды сақтап қалайық.Біз ата-бабаларымыз сенім артан ұрпақтарымыз.Барлығымыз бір жағадан бас шығарып қолымыздан келгенше қазақ елін,қазақ ұлтын әлемге танытайық. Мен Отанымның өркендеуі үшін, әр уақытта өз үлесімді қосуға тырсам. Қашан да мен қазақ деген атыммен,қазақ деген еліммен,жағымды ана тіліммен кай елге болсада көкрек кере мақтана аламын!..

Құлмахан Қазына

9 сынып, Жамбыл атындағы орта мектеп

Т.Рысқұлов ауданы

Жетекшісі: Абдиханова Н.М.

Елбасының өмірі мен қызметі

Елбасының әкесі Әбіш атасы Назарбайдың кенжесі. Ол кісінің Әбіштен үлкен Үмбет, Шалабай деген ұлдары, бір қызы болған екен. Қызы жас кезінде қайтыс болып кетіпті. Назарбай әлде би, болмаса болыс па, әйтеуір ауқымды аймаққа билік жүргізген, қолында мөрі бар адам екен. «Назарбайдың жазығы», «Назарбайдың диірмені» деп аталатын жерлер әлі де бар. Назарбай Шамалған, Қаскелең, Үшқоңыр жайлауларын қоныстаған екен.

Назарбай атасы дүние салғаннан кейін мөрін елбасының әжесі Мырзабала ешкімге бермей өз қолында ұстаған. 1929 жылдың қатерлі көктемінде қазақ даласына «Коллективтендіру» деген бәле келді. Бұл шақ – жуанның жіңішкерік, жіңішкенің үзілген кезеңі. Әбіш жалданып жұмыс істеген Никифоровтар отбасының тамырына балта шабылды. Сөйтіп, бәрінен жүрдай болған халық ауылдан шұбырып, бас ауған жаққа кете барады. Басқа жақтан жер аударылған «кулактар» Шамалғанға қоныс тебеді. Жергілікті елге

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

шаруашылықпен айналысуға рұқсат берілмей, тауда жол салу жұмысын істетеді. Осы оқиғадан кейін қаншама уақыт өтсе де, жергілікті тұрғындар осынау бұралаң жолды – «Жазалылардың жолы» деп атап келеді. Сол кезде бригадир болып қызмет атқарған Әбіш «Жазалылардың» арасынан болашақ жары Әлжанды кездестіреді. Сөйтіп, екеуі жүрек қалауларымен тағдырларын қосады. Тұрмысқа шыққаннан кейін Әлжан бес жылға дейін құрсақ көтермейді. Райымбек бабадан «бойыма бала бітсін» деп тілеген Әлжан анамыз арада бес жыл салып қазақтың Қарасай батырының жетінші ұрпағы Назарбайдың Әбішінің отауында аңсап күткен мандайы жарқыраған ұл дүниеге келеді. Түсінде теңіздің түбінен тауып алған мылтығы бүгінде баяндаманың кейіпкеріне айналған Елбасының өзі.

Құдайға сеніп, құлшылық етіп, намаз оқыған әжесі Мырзабала «Кенже ұлдан көрген тұңғыш немерем» деп бауырына салып, өзі Нұрсұлтан деп ат қойыпты. Бұл күн 1940 жылы шілденің алтыншы жұлдызы еді. Жастайынан білімге деген құштарлық пен ата-анаға деген сүйіспеншілігі байқалып тұратын баланы үй ішіндегілері Сұлтан деп атаған. Өз ортасының алғыры бола білген

бұл Сұлтан бүгінде әлемді салиқалы саясатымен мойындата білген. Қазақстан Республикасының тұңғыш Президенті. Елбасының өмір дерегіне көз жүгіртер болсақ ол кісінің аса еңбек сүйгіштігін байқаймыз.

Еңбек деген байлық бар,
Іздеген талмай жететін.
Жоқшылық деген жәбірді,
Жермен жексен ететін

- деп дана халқымыз айтқан осы өлең жолдарының сөздері Елбасының бозбала кезінен – ақ бойынан табылады екен.

Қазақстан Республикасының Тәуелсіздігінің 20 жылдығы қалың қазаққа, күллі қазақстандықтар үшін айтулы мереке болды. Тәуелсіздігіміз халқымыз бен Елбасы Нұрсұлтан Назарбаевтың ерең еңбектерінің жемісі. Тәуелсіздіктің 20 жылдығында Қазақстан қалыптасу мен дамудың ғажайып жолынан өтті. Сондықтан, біз еліміздің тәуелсіздігімен қалай мақтансақ, елімізді ерең биіктерге көтерген Елбасымызбен солай мақтанамыз.

Осы жылдар ішінде Елбасы өзінің шын мәнінде алыстан ойлап кең пішетін нағыз стратег тұлға екенін көрсете білді. Бұған дәлел ретінде астананы Алматыдан Ақмолаға көшіру әрекетін сонау 1994 жылы қолға алғанын, Елбасының бай мемлекеттер басшылары арасындағы беделінің арқасында Астанаға қазірге дейін, 400 млн. доллардың инвестициясы сый ретінде, мүлде тегін келді.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патристическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Еліміз 1991 жылы тәуелсіздігін алғаннан соң, ТМД елдері өз ақша, Валюталарын енгізді. Соның ішінде бірінші болып біздің елдің Президенті Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаев 1993 жылы 16 қарашаны – Теңге күні деп жариялады. Ол мемлекеттің ішкі саясатын нығайту және Ресейге тәуелдіктен құтылу үшін Қазақстанның ұлттық валютасын жасауды қолға алып, төл теңгемізді дер кезінде айналымға енгізді. Мемлекетаралық ынтымақтастықты қолға алды. Теңге өмірге оңайлықпен келген жоқ. Елбасымыз өз теңгемізді шығаруға қаржыгерлерге арнайы тапсырма берді. Ұлттық валютамыздың өз дизайні, өз идеясы болуы керектігін қатаң тапсырылды. Олай етпейінше, Қазақстанның халықаралық ауқымды танылуы, сол арқылы әлемдік қоғамдастық тарапынан қауіпсіздігі қамтамасыз етілуі, аумақтық тұтастығы мен шекарасының мызғымастығына кепілдік алуы мүмкін емес еді.

«Қазақстан - 2030» бағдарламасын экономика әлі оңала қоймаған 1996 жылы қабылдатқанын, сондай – ақ, Еуропадағы Қауіпсіздік және Ынтымақтастықтың Ұйымына төреғалық етуге деген қадамы да сонау 2003 жылы басталғанын еске алсақ жеткілікті. Тәуелсіздікке қол жеткізе салысымен, елімізде ядролық сынақтарға тыйым салуы, көп векторлы сыртқы саясат жүргізу арқылы алыс – жақын мемлекеттердің бәрімен де достық қарым – қатынасты жолға қоюы шетелдерде тұратын мыңдаған қандастарымызды Отанымызға көшіріп алғызуы Елбасымыздың республикамызды бүгінде ТМД мемлекеттері арасындағы ең қарышты қарқынмен дамып отырған, қуатты елдердің қатарына әкеліп қосқан тарихи еңбегі екені даусыз.

Қилы замандарда атамекенін амалсыз тастауға мәжбүр болып, шет елдерге тарыдай шашырап кеткен қазақтардың басын қосып, дүниежүзі қазақтарының алғашқы құрылтайын ұйымдастырып, қауымдастығын құрды. Қандас бауырларымыздың ата – жұртына қайтып оралуына жағдай жасап, квота бөлді. Мұндай практиканы қолданатын әлемде үш ақ ел бар, соның бірі Қазақстан. «Ең жақсы патша – өз халқына мылтықтың дауысын естіртпеген патша» - деген бар. Бұл жағынан алғанда, Елбасының Қазақстан халқы алдында жүзі жарқын екендігімен ешкім таласа қоймас дейміз.

Елбасының ұстанған саясатының арқасында Қазақстан халқының бірлігі жарасым тауып келеді. Тәуелсіздік орнығуының ең қиын жылдарында халықтың кемелдігі мен елдің Тұңғыш Президенті Нұрсұлтан Назарбаевтың қайраткерлігі нәтижесінде Қазақстанда этносаралық жанжал мен қоғамның бөлінуіне жол берілген жоқ. Осы орайда, Қазақстанның Ел бірлігі доктринасы қабылданды. Мұндай саяси мәні терең, алуан түрлі ұлт пен ұлыстарды бір шаңырақ астына біріктірген Доктрина ешбір елде жоқ. Елбасының үлкен еңбегінің бірі Қазақстан халық Ассамблеясы институтын құруы. Бұны Біріккен

**Конкурс сочинений среди школьников
на патристическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Ұлттар Ұйымы басшысының өзі жоғары бағалады. Мемлекеттік тіліміздің ахуалы да біртіндеп түзеліп келеді. Осы кезде мектеп оқушыларының 71% қазақ тілінде білім алып жатыр.

Қазіргі таңда тәуелсіз және егемен ел екенімізді білдіретін Елтаңба, Ту, Әнұранымыз бар. Мемлекеттік Рәміздер қашанда ел айнасы, ұлттық тұтастықтың кепілі. Елбасының пәрменімен 1992 жылы 4 маусымда Мемлекеттік Рәміздер бекітілді. Мемлекеттік рәміздер – еліміздің өмір салтын, бүкіл болмысын, ерекшелігін, айрықша арман-аңсарын, басқалармен байланыс мұратын білдіреді. Еуропадағы қауіпсіздік және Ынтымақтастықтың Ұйымына төрағалық етуіміз, оның 11 жылдан соң саммитін өткізіп 56 мемлекеттің басшыларын қабылдап, Астана декларациясының қабылдауына қол жеткізуіміз, 27 елдің спортшыларын жинап, VII қысқы Азия ойындарын өткізуіміз шоқтығы биік жетістігіміз екені анық. Мәдени мұра бағдарламасы, «Қазақстан – 2050» Стратегиясы қоғам дамуының жаңа белесіндегі басты сұрақтарға жауап береді. «Біз ұлттың тарихи санасын қалыптастыру жұмысын жалғастырумыз керек» дейді Елбасы.

2012 жылғы 14 желтоқсандағы Елбасының «Қазақстан -2050» Стратегиясы – қалыптасқан мемлекеттің жаңа саяси бағыты атты Қазақстан халқына Жолдауында Нұрсұлтан Әбішұлы «Қазақстан XXI ғасырдың ортасына қарай әлемнің ең дамыған 30 елінің қатарында болуға тиіс», деп асқаралы межеге қол жеткізу қажеттігін мәлімдеді. Бұл мақсатқа жеті үшін Елбасының сеніп отырғаны - елі, туған халқы және өскелең жастарға деген зор сенімі мен үміті. Елдің даму стратегиясын ондаған жылдарға алдын-ала айқындап және оған болжам жасап қана қоймай, сол жоспарды іске асыра білу Елбасыға тән қасиет. Еліміздің халықаралық деңгейдегі беделін арттыратын айтулы оқиғаның бірі – 2017 жылы Астанада өтетін ЭКСПО – 2017 көрмесі. Жаңа Қазақстан әлемдік беделді оқиғаларды тек қана тамашаушы ғана емес, өзі жүзеге асырушы, жаңа идеяларды сыңға салып, әлемдік қоғамдастықтың мерейіне бөлей алатын белсенді де жетекші мемлекеттің біріне айналды. ЭКСПО – 2017 көрмесінің жасыл энергия тақырыбы жаһанды өркендеу мен шуаққа, елімізді жаңа технология мен ғылымның әлеуетті буынына айналдыратын жасампаз жоба болатыны айдан анық.

Елбасымыздың қазақ халқына арналған жолдауын «Қазақстан жолы – 2050: Бір мақсат, бір мүдде, бір болашақ» деп атаған. Жолдау – жаңа үміт, жаңа міндет, жаңа жетістіктерге жол бастаушы. Жолдау Қазақстан халқын толғандырып отырған мәселелерге нақты жауап береді. Елбасының жолдауынан бастау алатын игі істердің барлығы еліміздің дамуына, халықтың мүддесіне бағытталады.

Біздің халқымыздың еңбек жолын қарапайым жұмысшылықтан бастап, бүгінде аты әлемге әйгілі қайраткер дәрежесіне көтерілген, өмірдің

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

ащысы мен тұщысының бәрін де татқан, от пен судан өтіп, мейлінше шыныққан, мемлекет басшысы ретінде жүргізіп отырған саясатын дүние жүзі мойындаған өз Елбасымыз бар.

Ол Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаев.

Малахова Ксения

6 класс, гимназия №1

г. Тараз

Руководитель: Сагимбаева Ж.Б.

Смотрю на мир и вижу – это я!

Теплый свет ночника, уютная мягкая пижама, новая книжка в руках, хрустальная музыка Грига... Всё располагает к неторопливым размышлениям. Я люблю это время перед сном. Книга в моих руках – путешествие, «самое легкое, самое сокровенное и самое простое», как обещает её автор Бернар Вернер. Уже не первый вечер я совершаю это путешествие в мир воздуха, мир земли, мир огня и воды. Сегодня «Книга путешествия» предлагает мне слетать, в моё сокровенное убежище – вовнутрь себя. Кто я? Что могу? Что чувствую? Каково моё место в огромном окружающем мире и что представляет мир во мне?

Я внимательно прислушиваюсь к самой себе. Сердце четко и мерно отстукивает свой жизненный ритм: «Ксю-ша», «Ксю-ша»...

Ксюша – это я, девочка двенадцати лет, мамина радость и бабушкина любимица. Я центр маминой Вселенной ещё и потому, что одна-единственная у неё.

Жёлтый глаз ночника приветливо мигнул: он в курсе моих детских впечатлений и забот. Моя душа вмещает в себя весь мир. Мне светло и радостно от этого. Моё имя – Ксения - в переводе с греческого означает «гостья». Наверное, когда мама ждала моего появления, она уж точно не думала о том, что её дочурка – маленькая гостья из будущего, которой так понравился сегодняшний мир людей, что она решила остаться в нём. Может быть, поэтому я всегда чувствую себя родной и близкой по духу Маленькому Принцу Антуана де Сент – Экзюпери. Может быть, поэтому я стараюсь дарить людям радость – звезды, которые умеют плакать и смеяться. Ничего, что они приобретают вид совсем обычных вещей, которые умею делать своими руками, своей головой, своим сердцем.

Мама научила меня видеть красоту в самом обычном. И я взяла в руки фотоаппарат. Теперь прекрасное – застывшее мгновение на снимке – радуется

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

всех, кто бывает в нашей гимназии. Самое удивительное, что моему фотоувлечению помогает общение с живой природой.

Совсем недавно я открыла для себя сенестезию В. Набокова – «слияние осязания и запаха, цифры, звука и цвета ...». Это единство звука и цвета я наблюдаю каждый день. В нашем дворе мирно уживаются две собаки и три кошки, кролики и куры, ежик и черепаха Сэндвич. Море цветов, зелени, плодоносящих деревьев и кустов. Как тут не станешь ботаником или биологом, как мама?!

Вот на белом снегу гордо застыл почти палехской раскраски петух. Его сияющая цветастость заполнила, кажется, весь наш двор. А следом полилась «музыка» - осторожное квохтанье смешных, по-домашнему уютных несусешек.

На полу кухни солнечное пятно, посередине которого свернулись калачиком кошка и два её черных, как смоль, котёнка.

Во сне они мягко потягивают лапки, сонно мурлычут. И так весь день. Всё в нем для меня наполнено красками и звуками. Я словно держусь руками за незримые нити, которые связывают меня с окружающей природой. Мне хорошо и комфортно от осознания того, что я часть огромного, красивого, загадочного мира.

Девочка, которой интересно жить и познавать себя. «Солнечная девочка», как называет меня моя учительница. И мне это нравится. Я счастлива. Смотрю на мир и вижу - это я!

Науан Гүлнұр

11 сынып, Қызыл-шаруа орта мектебі
Қызыл-шаруа ауылы, Т.Рысқұлов ауданы
Жетекшісі: Метерқұлова Ү. О.

Журналистика - мен армандайтын мамандық

Бала күнімнен журналист болуды армандаймын. Арманыма жету үшін асығамын. Жақсы журналистке нендей талаптың үдесінен шығу керек дегенде менің түсінгенім : ең әуелі алдындағы ақ қағазға, қаламға адалдық керек. Қарақан бастың қамынан гөрі ел мүддесі, халықтың тағдыры, Отанның бүгіні мен келешегі қашанда бірінші орында тұруы тиіс. Менің журналистика саласындағы мақсатым: «Жүрген жолы әрдайым нұрлы істер,

Қаламың мұқалмасын журналистер!»-дегендей, жаңалықтың жаршысы болып, көрерменнен(оқырманнан,тыңдарманнан) алты сағат алда жүремін. Өз қызметімді жемісті атқару үшін интеллектуалдық, психологиялық, шығармашылық қабілетімді толық пайдаланып, сонымен бірге табанды, батыл, әділ қасиетіммен таныламын. Жеке бас мәдениетімді сақтап , мәселені

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

терең білуге талпынамын. Өмірде әртүрлі жағдайға кездесетіндіктен, барлығынан жан-жақты хабардар болып фактіге жеңіл-желпі қарамай, оның түпкі мәніне, себеп-салдарына назар аударып, жаңалықтың жаңылмай шығуына атсалысамын. Өз білімімді теориялық тұрғыдан толықтырып, практикалық тұрғыдан ізденіп, өз көзқарасымды білдіремін.

Журналистиканың үш саласы бар : газет, радио, телевидение. Қазір заман талабына сай интернет журналистика шықты. Әрқайсысының өзіндік көтерер жүгі бар. Мәселен, газет жанры бойынша Алаш арыстарының бірі Ахмет Байтұрсынов атамыз : «Газет –әдебиет тобына жататындықтан, жазылған сөздер мағына жағынан толымды, көңіл жағынан қонымды, тізуі тәртіпті, сын алдында сымдай болуы тиіс» деп, газеттің көтерер салмағын сараптайды.

Радио саласы да оңай емес. Радиода адам микрофон алдында көзбен қабылданатын бейнесімен, қимыл-қозғалысымен көріне алмайды. Бұның бәрін дауыс алмастыруға міндетті. Ол барынша бейнелегіш қасиетке ие болуы тиіс. Сонда радио тыңдаушы дыбысқа сенеді, образды сезінеді.

БАҚ «төртінші билік» болғанда, ресми түрдегі үш билік : заң шығарушы, атқарушы, сот билігі бар. Бірақ, БАҚ – ын «төртінші билік» атаған халық. Қоғамның қолдауы мен ерік жігерінен пайда болған ұғым. Сондықтан «қолымдағы билігімді» пайдаланып, жетімнің жыламауына, сырқаттың емделуіне себеп болып, халықтың назын билікке жеткіземін.

Журналистиканың қай саласында жүрсек те, шындықтан ауытқымайық. Шерхан ата Мұртаза айтқандай : «арқалағаны-алтын, жегені-жантақ» журналистер әр қоғамға да керек. Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаев: «...Біз еркін бұқаралық ақпарат құралдарының иелері журналист ұжымдарының өздері болатындай жағдайға келуіміз керек. Ол адамдар жолсыздықты сынға алатын, алайда патриот, өз Отанын сүйетін және қоғамның тыныш, қалыпты өмір сүруін қалайтын адамдар болғаны жақсы...Журналистік ұжымдардың жемісті әрі емін –еркін жұмыс істеуі үшін қазіргіден де көбірек жағдай жасау жөн. Сонда Қазақстанда ашық қоғам да, еркін баспасөз де болады» деген еді ғой. Бұдан артық бізге не керек?

Елбасының бұл өткір сөзі еріккеннен айтылмаса керек. Тәуелсіз елдің ертеңі үшін аянбай еңбек етіп, ұлттық журналистикамызды жандандыруды қолға алды. Жоғарғыдағы жанашыр сөзі әрбір ұлтжанды, саналы азаматтың есінен шықпауы тиіс. Тәуелсіз елдің тағылымды тілшілері біз боламыз болашақта!

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Науан Гүлнұр

11 сынып, Қызыл-шаруа орта мектебі
Қызыл-шаруа ауылы, Т.Рысқұлов ауданы
Жетекшісі: Метерқұлова Ү.О.

Табиғатым - тал бесігім

Қазақстан жер көлемі бойынша әлемде 9-шы орынды иеленіп жатқан ел. Осы ұлан байтақ даламыздың табиғатын ешбір елмен салыстырып, ұқсастығын тауып айырмашылығын ажыратпас едім. Өйткені, ешбір табиғат қазақ даласының құнарлы топырақ , мөлдір су, шүйгін шөп , текті талдарына жетпейді.

Қазақстанның табиғаты, таза ауасы дегенде алдымен Бурабайды елестеміз,еске аламыз. «Қазақстанның Швейцариясы» дейміз. Жоқ, керісінше, Швейцарияны «Қазақстанның Көкшетауы» десін!

Кең даламның ұшқан құсы, жүгірген аңы , қыбырлаған жәндігі бәрі-бәрі Табиғат - Ананың балалары. Гүрілдеп барып тасқындап, тасқындап барып сылдарлап, сылдырлап барып жайылып көл жасайтын су. Адамның асы ,кір-қолаңын жууы, тіршіліктің өсіп-өркендеуі барлығы тікелей –тіршілік нәріне байланысты. Сусыз тіршілік жоқ. Судың да сұрауы бар. Сондықтан оған түкірмей, қоқыс тастамай, бекерге көзін жаппай, өз байлығымызды қорғай білейік.

«Әр аймақтың ауасы әр түрлі» деп жатады. Бәріміз бір аспанның астында тұрып , ауаның таралуы әр түрлі болғаны ма? Жоқ, олай емес. Бұл жергілікті жердің экологиялық жағдайына байланысты. Қаншама «ауаны ластамаңдар, табиғатқа зиян келтірмейік» десек те, зауыт, фабрикалар салынып, түрлі металл өндіру орындары ашылып, (көк) қара түтінін будақтатып жатыр. Бұған да қарсы келе алмайсың.Көштен қалмау керек. Ел экономикасын дамыту керек. Тек «экономикамызды көтерміз» деп, денсаулығымызды «түсіріп» алмасақ болғаны...

Бірі сылаң қағып, бірі қиқандап, бірі майысып, бірі қаққан қазықтай тікірейіп тұрған сан алуан ағаштың түрі бар. Әлгі өндіріс орындарынан шыққан түтін осылардың жапырақтарына келіп қонақтайды да , сіңіп жоқ болып кетеді. Кеудемізді керіп, құшырлана жұтар ауамыздың таза болуы үшін ағаштардың әсері айтарлықтай мол. Ендігі мәселе осы ағаштарымызды аман алып қалайық. «Жиһаз жасаймыз, отындыққа керек» деп діңімен, діңімен емес-ау, түбірімен жұлып алып кетіп жатыр. «Бір тал кесең, он шыбық тік!»

«Мына жердің топырағы қара топырақ – құнарлы, егіндікке еншілейтін жер, ана жердің топырағы қоңыр - көкөніс ,жеміс талдарын тігуге жарап тұр, мына аймақтың топырағы құмды - қарбыздың дәнегін қадап, қаптатып алуға

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

болады екен» деген сияқты көзқарасты айтып жатушы еді бұрынырақта. (3 жыл бұрын) Ал қазір ше? Олай атпақ түгілі, ойлауға да мұрша бермейді. Үй салынуда, жол ашылуда. Мейрамхана мен қонақүй құрылысы қарқындап тұр. Егеріңді жылыжайға ек те, дәріханадан топырақ құнарландыратын тамшыларды қосып, су татитын өнім алып шық. Топырақтың бәрін аударып, асфальттап, цементтеп топырақты өзге елден тасып жүрмесек болды, әйтеуір.

Табан тиер, шөп өсер, жәндік азығын табар топырақты жер қалсын да арттағыларға. Көк майсаға аунап, топыраған иіскеп, суына шомылар байлықтарымыз аман болсын! Оны аман алып қалу өз қолымызда.

Табиғат біздің анамыз. Бар мейірімі мер күллі асылын адамзат игілігі үшін сарқып төгуде. Анасының алдындағы перзенттік парызды өтеуі сияқты, Табиғат - Ананың алдында өзіндік міндеттерімізді орындайық.

Науан Гүлнұр

11 сынып, Қызыл-шаруа орта мектебі
Қызыл-шаруа ауылы, Т.Рысқұлов ауданы
Жетекшісі: Метерқұлова Ү.О.

Ұлылықтың бастауы ұлы далам!

Дала...Естір құлаққа жағымды естілетін қасиетті сөз. Құдіреттілігі әуелі табиғатында. Кеуденді керіп, құшырлана жұтар таза ауасы, сылдырап аққан мөлдір суы, ерке самал желі, асқар тау, жасыл желегі, жүгірген аң, ұшқан құсы бәрі- бәрі Жер-Ананың сайын далаға берген сыйы.

Және де «ақ білектің күшімен, ақ найзаның ұшымен» ұлтарактай жер үшін қасық қаны қалғанша аянбаған жаужүректі батырлардың; нәзік қылығымен, өрілген бұрымымен тіршіліктің тазалығымен, бар мейірімін ұрпақ тәрбиесіне бөліп, ер-азаматын сыйлай білер, қаракөз қыздардың, ибалы келіндердің, ақ жаулықты аналардың; әрбір сөзі «қазақ» деп басталып, «қазақ» болып аяқталатын ақындардың, шешендердің, жазушы, жыраулардың; қабылдаған шешімі, ұтқыр ойы ел игілігіне, ұстанған бағыты «Алаштың» көркеюіне арналған билер мен хандардың кіндік қаны тамған жер- Ұлы даласы, атамекені.

Сонау Алтайдан Атырауға дейін созылып жатқан ұлы даланың тарихына көз жүгіртсек, көрген қиыншылығы ұзын-сонар сандармен жылдармен тізбектеле келіп, әр ғасыр, әр жыл, әр ай, тіпті әр күн «ұлтымыз» үшін күреспен өткен екен. Жыладық, бірақ, жығылмадық. Оңайлықпен бас имедік, имейміз де. Тәуелсіздіктің ақ таңы атқалы бері даламның өзі, мекендейтін жұрты- тек жақсылықтарымен ғана төрткүл дүниеге танылуда. Мәдениетіміз, экономикамыз, әдебиетіміз, дәстүріміз, тарихымыз,

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

күннен- күне артылмаса кеміп жатқан жоқ. Және оған үлес қоушы – туған жердің топырағына аунап, ауасын құшырлана жұтып байтақ елдің қадірін білер азаматтар, аяулы аналар, жалындаған жастар. «Елім» деп еміренер, «жұртым» деп жаға жыртар патриоттар көбейсін! Сонда ғана ұлылықтың бастауы ұлы дала төсінде береке, бірлік, ынтымақ, бейбітшілік орнайды және де лайым солай солай болғай!

Әрбір тасың бір тарих ашылмаған,
Салт-дәстүрі сақталған ғасырлардан.
Өркендей бер, жас ұрпақтың мекені,
Біздерге деп, қалдырған асыл бабам!

Отыншы Дінмухаммед
школа-лицей №1
с. Кулан, район Т.Рыскулова

Казахстан – это наша Родина

Через грядущие испытания мы сможем
достойно пройти только в том случае,
если сумеем сплотить воедино наши силы,
помыслы и желания.

Н.А.Назарбаев

Казахстан – это наша Родина. Она ею была, есть и будет. Мы, казахский народ, весьма упорны. И именно это упорство позволило нам, не смотря ни на что, отстоять нашу Родину.

На протяжении более трех столетий мы считались частью Российской империи. Триста лет мы были в их подчинении. Но, как уже было сказано, мы весьма упорны. Хотя Российская империя и подчинила наши земли, но душу казахского народа им подчинить не удалось. Мы никогда не переставали пытаться вернуть нам нашу независимость и свободу. Все эти триста лет мы боролись. Восстания под руководством Сырыма Датова, Исатая Тайманова, Кенесары Касымова и еще многих других великих предводителей происходили в течение ряда лет. Все они хотели лишь одного - свободы. К сожалению, все восстания были жестоко подавлены, а предводители беспощадно казнены...

Разумеется, причин, почему абсолютно все восстания были подавлены, хватало. Нехватка людей, несовершенное оружие, дезертирство

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

революционеров и, самое отвратительное, предательство собственных товарищей. Раз за разом Российская империя подавляла наши попытки достичь независимости. Но с каждым разом, с каждым новым поражением люди не отчаивались. Они никогда не падали духом. А каждое новое восстание открывало людям глаза и заставляло их двигаться вперед к цели. Каждое новое восстание сопровождалось всё новыми и новыми поражениями. И так, двигаясь очень маленькими шагами, от поражения к поражению, без какой-либо потери боевого духа, мы достигли своей цели.

Сейчас независимому Казахстану двадцать три года. Двадцать три – именно столько лет казахский народ живет ради себя. У нас есть свой герб, свой гимн, свой флаг. У нас есть идеалы, которые дают нам жить с высоко поднятой головой, мечты и цели, которые двигают нас вперед к еще более светлому будущему, и свобода, которая позволяет нам вспорхнуть высоко-высоко в бескрайнее синее небо. А главное, у нас есть свой лидер, который освещает нам путь.

Истинный лидер не ищет легких путей, он идет навстречу препятствиям. А преодолевая эти препятствия, он делает себя и тех, кто идет за ним, еще более сильными и упорными. Он всегда идет впереди всех, ведь он лидер. Лидер – это тот, кто всегда идет впереди и принимает всю боль, горечь поражения и ответственность на себя. Он позволит переступить через собственное тело, но никогда не позволит переступить через свой народ. Таков истинный лидер, а не паразит, который будет прятаться за спинами своих товарищей.

Мы имеем истинного лидера, у нас есть четко поставленные цели. А еще у казахского народа есть упорство, которое необходимо для достижения действительно недостижимых целей. Имея все это, мы не имеем права пасть на колени перед кем бы то ни было. Мы должны идти вперед за нашим лидером, как это делали все наши предки, которые желали свободы. Мы достигли свободы, а когда люди достигают одних целей, они обычно меняют их на еще более высокие. Так что свобода – это не предел наших желаний.

У нас есть еще очень много недостигнутых целей, которые мы обязаны достичь. И, разумеется, без каких-либо других вариантов, достигнем. А для того чтобы подвести страну к высоким достижениям, стараний одного или двух людей совершенно недостаточно. Каждый человек должен внести свой вклад в достижение цели. Лишь стараниями абсолютно всех людей можно добиться чего-то действительно недостижимого.

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область

Рамазанова Айжан
9 класс, гимназия № 40, г.Тараз
Руководитель: Радюкова Н.Ф.

Духовная связь

Прогуливаясь по улицам моего древнего города, наблюдая за вечно куда-то спешащими людьми, я часто задаюсь вопросом: «Что бы сказали нам наши предки, если б смогли вдруг нас увидеть?». Каждый раз, читая казахские легенды о прошлом, я ощущаю, что мое сердце переполняется трепетом, глубоким почтением и гордостью за свой народ, свою страну. В моей душе рождаются сильные непередаваемо-прекрасные чувства. Когда-нибудь, когда я смогу освободиться от своих забот, я приеду в далекую степь, распростершуюся среди гор, и закричу так громко, насколько это возможно: «Мы здесь! Мы свободны! Мы независимы, как ты и хотела, моя земля! Вот поля, вот степи, вот горы! Все принадлежит нам! Мы чувствуем, храним и помним, благодаря кому мы независимы. Мы не забыли, мы помним! Помним все, что было, помним всех, кто посвятил свою жизнь борьбе за свободу. Их имена для нас святы».

Я и вся моя семья самые что ни на есть настоящие хранители истории, мы носители культуры своих предков. Каждый раз, собираясь всей семьей во время праздников за трапезой, мы усаживаем всех стариков во главе стола. Во время тоста медленно отодвигается стул, и встает самый старший из них – мой дедушка. В помещении становится невероятно тихо. Даже маленькие дети замолкают и прекращают мельтешить по комнате. Дедушка оглядывает всех присутствующих тяжелым и усталым взглядом. Держа в руке бокал, он начинает медленно говорить тост. В такие моменты все наше внимание сконцентрировано на нем одном. Его почти серые, когда-то бывшие карими, глаза устремлены в никуда. Жизнь моего дедушки была нелёгкой. Сам он мне никогда не рассказывал о тех временах. За всю мою жизнь не обмолвился со мной и словом об этом. Лишь только из уст своих родителей я узнала о его прошлом. У него не было беззаботного детства, война лишила его этого. Поэтому он так затем старался своим трудом обеспечить жизнь своей семье, чтобы счастливое детство было у нас, его детей и внуков. Возможно, в такие моменты, погрузившись в себя, мой дедушка вспоминает те тяжелые годы. Оглядывая всю свою семью, встречаясь взглядами со своими детьми и внуками, он заканчивает говорить тост, поднимает бокал и вновь садится на место, все еще погруженный в себя. В такие моменты мне кажется, что я вижу в своем дедушке не того человека, который всегда добродушно гладит меня по голове своей большой мягкой ладонью, ласково приговаривая: «Айналайын».

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Он представляется мне древним мудрым старцем, познавшим смысл жизни, её тайны. Его речи можно сравнить разве что с древним казахским песнопением, от звуков которого сразу же сжимается сердце. Вглядываясь в лица стариков, в их слегка печальные, потухшие глаза, я чувствую какую-то глубокую грусть. Но, замечая мой взгляд, дедушка или бабушка ласково мне улыбаются, отчего мне становится легко на душе. Ласково мне улыбается и моя мама, обеспокоенно целуя меня в лоб. Глядя на свою маму, на её милое лицо, я вспоминаю стихотворение Абая «Коземнин карасы». Будучи маленькой, я не замечала многого, что вижу сейчас. Дедушка с бабушкой казались мне тогда просто очень добрыми и родными. Сейчас же в них я стала видеть некое величие, достойное не просто уважения, а преклонения. Это величие присуще лишь тем людям, которые прошли многолетний путь жизни. Каждый раз, когда они начинают говорить на родном казахском языке, я, слегка наклонив голову, вслушиваюсь в их речь. Мы, молодое поколение, так изъясняться уже не умеем. Речь молодежи искажается исковерканными словами, в ней много неправильных оборотов, она смешивается с русским языком.

Наше старшее поколение – воплощение по-настоящему правильного представления о национальном менталитете казахов. Они носители прекрасного, правильного языка, традиций, обычаев народа. Именно они связывают нас с прошлым. Раньше дедушка часто играл на домбре, но сейчас он делает это все реже. Садясь на низкий стул, закидывая ногу на ногу и беря в руки наш древний инструмент – домбру, он, к всеобщей радости, начинает играть. Его глаза полужакрыты, уголки губ опускаются вниз, и уже немощные руки начинают быстро передвигаться по струнам, извлекая красивый звук, который ласкает слух. Слушая казахские национальные песни, я слышу голоса прошлого. Они рассказывают мне, каким было то время. Я вижу стремительных всадников, несущихся по широкой степи, красивых девушек у белоснежных юрт. Картины проносятся передо мной, и, закрывая глаза, я предаюсь своим мыслям. Я думаю о своей Родине, о семье, о своей жизни. Мой Казахстан! Это не просто красивейшая страна с неповторимой многовековой историей и культурой. Казахстан – это молодое, свободное государство, идущее вперед непростой дорогой реформ и преобразований к процветанию. Я чувствую спокойствие и уверенность в завтрашнем дне. Я думаю, главное богатство любого государства – это его люди, их жизнь, заботы и чаяния, горести и радости. Стремление к человеческому согласию живёт в крови каждого народа, но особенно оно развито у казахстанцев. Это порождено щедростью казахской земли, характером самого казахского народа, всегда широко распахивающего душу всем, кого волею судьбы забрасывало в эти края.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Казах любого к дастархану просит,
Казаху сердце доброе дано.

Слушая родную музыку, я чувствую трепетную нежность, которая теплом разливается по моему телу. Думаю, что это волнение и есть та кровная связь, тот особый дух предков, который пробуждается в человеке, когда он встречается в своей жизни с чем-то настоящим, глубоко национальным. Но вот замолкает инструмент. Энергия, которая секунду назад переполняла дедушку, куда-то исчезает, и он опять становится просто нашим любимым, спокойным и медлительным дедушкой. Я думаю, что во время игры на домбре его душа говорит на языке музыки с предками. Я благодарна своему дедушке за то, что он помогает нам, его семье, сохранять духовную связь настоящего с прошлым.

Сагындыкова Сабина,

10 класс, гимназия № 8 имени Толе би,
г. Тараз

Кто стучится в дверь ко мне, Или какую религию нам выбрать

Еще несколько лет назад такие слова, как «терроризм» и «экстремизм» были для жителей нашего города чем-то далеким и не мешали нам жить. Да, где-то там, в Америке или в странах Ближнего Востока происходили и происходят террористические акты, но это же было не с нами. Но субботний день 12 ноября все изменил. Вы помните этот день?

Шли последние уроки, когда дежурный пробежал по классам и сказал, чтобы детей забрали родители. Откуда-то прибежали родители и быстро начали разбирать детей. В глазах у всех был неопиcуемый ужас: что случилось? Единственное, что поняли – это около магазина «Адидас» террорист подорвал себя и полицейского, по пути он убил еще нескольких мирных жителей. В это время сноха моей подруги работала в «Адидасе» продавцом-консультантом. Она была на пятом месяце беременности. В голове пронеслась мысль: «Какой террорист? Почему это случилось у нас в городе? Откуда он взялся?»

До самого вечера мы, испуганные дети, ждали родителей, пока не забрали последнего ребенка. И было страшно подумать, что, может быть, среди погибших есть и их родители. И тут пришло осознание того, что эти далекие и смутные слова из американских фильмов в жанре «экшн» - «терроризм» и «экстремизм» уже рядом с нами, и жертвами их могут стать не только кто-то издалека, а люди, которых мы знаем или наши близкие.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Это было очень трудно воспринимать. Воскресенье прошло в тревоге. Уже в понедельник мы знали имена погибших полицейских, невинных жертв террористического акта.

К великому сожалению, среди них оказался и отец нашего выпускника. Вот она беда – совсем близко. И теперь никуда от этих слов не денешься. И появился один мучительный вопрос: почему этот человек стал террористом? Как он посмел лишить жизни людей, которых дома ждали, на которых возлагали надежду. Какое чувство было у жен, родителей и детей, когда им сообщили, что их мужа, сыновья, папы уже никогда не вернутся с работы?

И тут вспомнился Беслан. Телевизионные материалы...Сводки...
«В сентябре 2004 года террористы захватили в бесланской школе более 1 100 человек - практически всех, кто участвовал в торжественной линейке, посвященной Дню знаний. В результате теракта погиб 331 человек и 172 человека пострадали».

Списки погибших детей...Встречаются даже несколько одинаковых фамилий, только разные имена и года рождения. Это родители пришли со своими детьми на школьную линейку и погибли вместе с ними. Половина погибших являлись несовершеннолетними лицами. Особая трагичность этого теракта заключается в том, что погибли в основном дети и женщины. Ранено было более 500 человек. Эти строки нельзя читать без слез. Это не должно повториться.

Во время событий 2010-2011 годов, когда мы столкнулись с проявлениями терроризма в Таразе, был определенный момент, когда в отсутствии должной информации общество и СМИ заполнили слухи и домыслы об угрозах и массовых жертвоприношениях. Тогда из-за отсутствия информации со стороны компетентных органов этот пробел восполняли блогеры. Любой теракт направлен на дезинформацию, создание хаоса и паники. Что можно сделать против этого?

Особая роль отводится учителям. Ведь они отвечают за воспитание молодежи. Нужно и необходимо воспитывать в молодежи чувство патриотизма и любви к Родине. Патриотизм складывается с самого раннего детства по крупицам. Каждый человек должен знать флаг, герб, гимн, историю своей страны и своего края. В нашей гимназии казахстанский гимн разучивают и поют с первого класса. Каждый понедельник начинается с гимна.

Хочется верить, что наша молодежь, в лице наших учеников, не даст себя обмануть. Будет допытываться до истины, отметая все суеверия. Станет образованнее в области религии и сможет противостоять терроризму и экстремизму. И родители без страха будут отпускать детей в школу...

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Сағи Әсем-ай

11 сынып, Қ.Сұлтанбеков атындағы орта мектеп

Т.Рысқұлов ауданы

Жетекшісі: Аденова Д.Қ.

Қазақ елі осындай

Тарих. Ең ауыр үкім – тарих үкімі. Арпалысқа толы аласапыран заманда мұқым бір халық ізім-қайым өшіп, қанат-қолтығы кең жұртқа сіңіп, бұлдыр елеске айналған жағдайлар көп. Ол сол халықтың өзін-өзі қорғай білетін қуатының, амал табар айналасы мен бірлігінің тұтастығына, рухының беріктігіне байланысты.

Тарих – халық зердесі. Әр халықтың ол үлкен болсын, кіші болсын, өзінің төл тарихы болады. Бірінің тарихы мыңдаған алып томдарға хатталып қалды да, бірінікі «Уақыт» деген қайырымсыз алыптың аяғының астында тапталып, ғасырлар тұңғығына батып кетті. Мұндай қасіретті кезеңдер жайлы ақиық ақын Мұхтар Шаханов:

Және туған тарихы, еске алуға қаншама
Ауыр әрі қасіретті болса да,-

деп жырлайды. Ұлттық тарихымызды құдіретті төрт ананың біріне теңейді.

Көне түркі даласын мекен еткен қазақ халқының да сан ғасырлық өмір көшін басынан өткізген мол, құнарлы тарихы бар.

«Біз қазақ деген мал баққан елміз, бірақ ешкімге соқтықпай жай жатқан елміз, елімізден құт-береке қашпасын деп, жеріміздің шетін жау баспасын деп, найзаға үкі таққан елміз, ешбір дұшпан басынбаған елміз, басымыздан сөз асырмаған елміз», - дейді Қазыбек би. Бұл даналық нақылдан «ешкімге соқтықпай жай жатқан елдің» ежелден құт-береке тілеп, бейбітшілік аңсаған ел екенін көреміз. Бірақ, тамырсыз ағаш, тарихсыз халық болмайды. Жақсысын асырып, жаманын жасырып өктемдеу – тарихқа жасалған қиянат. Біз оны бар қайғы-қуанышымен, жеңіс-жеңілісімен бірдей қабылдауымыз керек. Себебі, ол – тұтас құбылыс. Халқымыз өзінің қалыптасу жолында талай қилы-қилы белдерді асып, «тар жол, тайғақ кешулерді» бастан өткерді. Сонау сақтардың әйел патшасы Тұмар патшайымнан соңғы хан Кенесарыға дейін, Мұстафа Шоқай мен Әлихан Бөкейхановтардан Қайрат, Ләззаттарға дейін қанша рет дала қанға бөкті, қан жылға боп ақты, қанша рет ұлан-ғайыр дала азаттықты аңсаған алты алаштың асқақ та айбынды ұранына куә боп, қанша рет «елім-ай» деп, шер төккен халықтың мұңы мен зарына ортақ болды.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

«Біз – қазақ, ежелден азаттық аңсаған», - демекші, бірде қайғылы, шерлі, бірде азат, айбынды, рухты тарихымыздағы әрбір оқиға, әрбір қанды шайқас – азаттыққа жасалған бір қадам.

Бірде Бұқар жырау Бөгенбай батырға былай деген екен: «Халық қолдамаған соғыс түбінде жеңіліске ұшырар. Ал біз өз еліміз, жеріміз үшін соғысып жатырмыз. Біздің ісіміз – әділ, оң». «Жаман ердің қайғысы – ошағының қасында, жақсы ердің қайғысы – ауылының басында» демекші, еңку-еңку жер шалған ерлеріміз өз жеріміз, өз еліміздің, «қара қазан, сары бала» қамы үшін қолына жалаң шоқпар, шолақ найза ұстап жауға шапқан.

... Бөрідейін жол тартып,
Жауырынына мұз қатып,
Жалаулы найза қолға алып,
Жау тоқтатар күн қайда?!-

дейді Махамбет өзінің «Ұлы арманында». Сан ғасырлық өмір тарихын басынан кешірген қазақ халқы «егеулі найза қолға алар» батырлардан, қара қылды қақ жарған билер мен ақылгөй, дана басшылардан қай заманда да кенде болған жоқ. Билер мен хандар - ел бірлігі мен берекесінің ұйытқысы. Бұл әсіресе, «Ақтабан шұбырындыда» айқын көрініс тапты. Бұл кездегі қазақ даласындағы жағдай Есенберлинше айтсақ былай еді: «Қазақ жері көкпарға тартылған көк серкедей еді. Көп жауының бірінің тақымында кетер ме, әлде іште тоз-тоз болып жатқан сұлтандардың бірінің қолында басы, бірінің қолында аяғы қалар ма?» Бұл кезде бірлік-берекесі кеткен ел жоңғар қоңтайшыларының шабуылына төтеп бере алмады. Осындай кезде бір тудың астына бірігу қажет болды. Қазақтардың біртұтас, толыққанды мемлекет болуы үш жүздің билері: Төле, Қазыбек, Әйтекелер мен дана хан Абылайдың жанкешті еңбегінің арқасында іске асты. Осылайша жоңғар шапқыншыларының беті қайтарылды.

Бірақ, қазақ үшін ең қатерлі кезең бұл емес еді. «Орыстың ғылымы – дүниенің кілті. Оның жақсысын үйреніп, жаманынан жирен», - дейді Абай. Орыс империясының екі басты самұрығы біздің даламызға екі жүзбен келіп қонды. Бірі жан-жағына білім шашып, нұрын төксе, бір басы жан-жағына от бүркіп, жалмады. Адам өміріндегі ең ыстық, ең жақын нәрсе – Отан, төрт ана. Осы дәуірде, әсіресе қызыл империяның қол астындағы жетпіс жылда, Отан өгей анаға айналып, тұтас бір халық тамырынан айырылып, қаңғырып, жоғалып кете жаздады. Алпауыт аюдай Ресей бізді бізді тіпті, қарусыз-ақ жер бетінен өшіруге айналды. Төрт анасынан түбірімен айырылған қазақта енді мәңгүрт, «қазақ емес» ұрпақ қалыптаса бастады. Бірақ бұл кезде де халқымыздың ауырын көтерер, бойында намыс оты лапылдаған Қайрат,

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Ербол, Ләззат сынды азаматтар табылды. Өжет адам өлімді жеңеді. Еліңді сүйсең ерлік істейсің. Қазақтың өрімдей жастары жылдар өте өзінің өжеттілігімен, қайтпас қайсар рухымен, мұқалмас жігерімен дегеніне жетті. Ғасырлар бойы қазақ далысында болған әрбір оқиға, әрбір шайқас халқымызды азаттыққа бір қадам жақындата түсті. Осындай кішкене адымдармен, бірақ оң жолмен, азаттық жолымен қазақ елі армандаған мақсатына келе жатты. Желтоқсан оқиғасы осы бір «соқтықпалы соқпақтағы» ең соңғы ірі адым болды. «Мың өліп, мың тірілген», енді тәуелсіз қазақ өзінің алғашқы демін кеуде кере желтоқсан ызғырығымен алды. Қазақтың көк байрағы «қызыл перденің» сыртына шығып желбірей алды.

«...Жұқаны бүктеу оңай, жіңішкені үзу оңай... Егер сен, түркі халқы, өз қағаныңнан, өз бектеріңнен жырақ кетпей, Отаныңнан жырақ кетпей, бірге жүрсең, сен өзің де бақытты өмір сүресің, өзіңнің отбасында ештеңеден мұқтаждық көрмейсің. Ер жүрек халық - күшті халық. Бізге жеңіс әперген – Отанымыз деп білу керек» - деп жазылған ежелгі Күлтегін жазбасында. Он бес ғасыр бұрын жазылған бұл жолдау бүкіл тарихқа тән нәрсе сияқты.

Бабалар қанымен, маңдай терімен салған соқпағын жалғастыру – парызымыз. Шың басына шығу қиын, бірақ оның үстінде аумай, құламай тұру одан да қиын. Тәуелсіздікке осындай аласапыран тарихымен қол жеткізген қазақ елінің мерейі үстем болуы үшін ең әуелі бірлік керек. Бірлігі жоқ ел тозады, бірлігі күшті ел озады. Сондықтан, «Қазақстан» деген алып бәйтеректің тамырын тереңге тартып, Қазақ қыранының дүние жүзі көгінде шарықтай ұшуы – әрқайсысымыздың қолымызда.

Бүгінде кең-байтақ Отанымызды мекендеген барша халықтардың басын қосып, татулық пен ұлтаралық келісім тізгінін берік ұстап отырған біздің халқымыз екендігін мақтан тұтамын. Алтын Анамыз-Отанымыздың тауларын аласартпай, даланы асқақтатуда аға буын өкілдерінің біздерге жүктер міндеті зор. Бабалар салған сара жолды ұрпақтар үшін дара жолға ұластыру біздерге зор жауапкершілік жүктейтініне кәміл сенеміз.

Әр халықтың азаттық үшін күресі – ел шежіресінде алтын әріптермен жазылар қасиетті жәдігері.

Біздер үшін халқымыздың төл тарихы сондай қымбат, қастерлі бола береді. Тәуелсіздік туының астына топтасқан бүгінгі ұрпақ міндеті – кешегі Алаш азаматтарының табаны тозып, қабырғасы қайыса, қайсарлықпен жас өмірін пида етіп, армандай аңсаған еркіндігіміздің қадір-қасиетін түсініп, жетемізге жеткізіп, болашақ атты жаңа өмірге жалғастыру дер едім.

Бүгінгі жарқын өмір, жаңа заман, сені қалай сипаттасам екен?!

Бұл кез – осы бір көзайым күндерді көре алмай, шейіт болған азаматтарымыздың аруағы бір аунап, разы болған, көңілдері толған, дүниенің

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

төрт бұрышына түгел шашылған барша қазақтың бағы ашылған қуанышты, салтанатты кездер еді.

Жаңа ғасырға, жарқын болашаққа жақсылықпен қадам басқан асыл елім, қасиетті жерім, сені бабалар аруағы әрдайым жебеп жүрсе екен деп, періштедей тілегімді бүкіл әлемге паш етемін.

Сарбасова Маржан

11 сынып, «Төле би» атындағы №8 гимназиясы

Тараз қаласы

Жетекшісі Ахтамбердиева А.Е.

Отан неден басталады?

Мен бұл шығармамды болашаққа хат деп атар едім. Олай дейтін себебім, менің болашағым Отанымның тағдырымен тамырлас болады. Жас та болсам, Отан деп соққан жүрегім мені тынымсыз ізденуге, оқуға, еңбектенуге шақырады. Әрбір жетістігім Отанымның гүлденуіне қосылған үлес секілді.

Алғаш дүние есігін ашқанда анам мені құшағына қысып, емірене сүйіп, Отанымның ыстық демін дарытты.

Аялаған әкешім мені ең бір сұлу да сүйкімді әлди деп алақанына алып: «Отанымның болашағы өзіңсің, қазақ деген дарқан халықтың қалаулы да аяулы қызы бол,» - деп шаттана қуанды, ақ батасын берді.

Балалық шағымның еркелік деп аталатын шағы әжемнің қызық ертегісінен басталып, атамның ғажайып тарихымыз туралы әңгімелерімен бірте-бірте есейткенін қазір ғана ұғынып отырғандаймын.

Қалаға келіп, мектеп есігін ашқанда, алғашқы ұстазым «Отан неден басталады?» деп сұрағаны әлі есімде. Біз алғаш рет Отан деген сөзді әліппеден оқыдық, оның ұлан-ғайыр Қазақстан жері екенін бүлдіршін жүрегімізбен сезіндік. Біздің санамызға Отан деген ұлы ұғымның отбасынан, достарымыз бен туыстарымыздың ыстық ықыласынан, туған ауыл мен туған өлкенің қара топырағынан басталатынын ұғындырған алғашқы ұстазым – екінші анам сияқты қымбат әрі ыстық.

Қазір мен тағы да осы сұрақ жайлы ойланып отырмын. Ойланған сайын Отан – ананың алдында орындайтын парызымның қасиетті екенін ұғына түскендеймін.

Шынында да, Отан неден басталады?

Ата-ананың ыстық мейірі мен аялы алақанын ба?

Әлде ата-әжемнің өнегелі ертегісінен, ақ тілеулі батасынан ба?

**Конкурс сочинений среди школьников
на патристическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Туған аула мен көшеден, туған ауылым мен өсіп, есейіп жатқан қаламнан ба? Мен үшін Отан қазақтың көсіліп жатқан кең даласынан, басын мәңгілік қар басқан Алатауынан, көктемде құлпырып, гүл жамылған, күзде ырысы мен табысы шалқыған сары даласынан, мәуелі жемістерге толы бау-бақшасынан, қысқы аязы адам бойын сергітіп шымырлататын, ақ көрпеге оранған Сарыарқадан, осында өмір сүріп жатқан қазақ деген қасиетті халықтан, қысқасын айтқанда, бәрінен, бәрінен де басталады. Отан қимас достан, уәдеге берік жардан, бір сөзбен айтқанда сенің тағдырыңнан басталады.

Отан деген ұғымды түсіну үшін, осының барлығын да бала кезден көкірекке сыйғызып, өзімдікі деп сезінуің керек. Өз Отаныңның суы да тәтті, ауасы да мөлдір, табиғаты да тамаша. Осының барлығын да сезіне білсең, Отаныңды ата-анаңдай сүйсең, бұл сүйіспеншілік адамның бойына қуат береді. Елбасымыз айтқандай, әрбір адам бала кезінен «Қазақстан – менің Отаным, оның мен үшін жауапты екені сияқты, мен де ол үшін жауаптымын деген қарапайым ойды бойына сіңіріп өсетіндей еткен жөн».

Мен жаспын, небәрі он жетідемін. Әйтсе де, мен өз тағдырымды Отанымның тынысымен терең байланыстырмаққа бел будым. Халықаралық құқық мамандығын таңдай отырып, Отанымның мүддесін халықаралық деңгейде қорғап өтуге бел будым.

Оған дайындығым күнделікті іске асып келеді. Тарихты тұшына оқып, өткеніміз бен қазіргі жағдайымызды салыстырып отырамын. Өз тарихын бүгешігесіне дейін терең білмейтін адам келешекке болжам жасай алмайды, «қазақ – надан» десе, «е-е, надан болған екен ғой» деп сенеді. Өйткені өздігінен ізденіп қиналғысы келмейді, біреудің айтқан даяр ойын дайын күйінде қабылдай салған жеңіл көрінеді.

Сонымен бірге өзге елдің тілі мен тарихын да оқып, танып жатырмын. Бірақ, мұны өзге елдің саясатын ұғыну үшін ғана қажет екенін бір сәт те жадымнан шығарған емеспін.

Сүйемін туған тілім – анам тілін,
Бесікте жатқанымда-ақ берген білім, -

деп Сұлтанмахмұт Торайғыров айтқандай, ана тілімді қадірлеуді басты парызым деп ұғынамын. Өйткені, менің тілім шалқар дариядай терең тіл, дарқан даламдай көсілген еркін тіл, сары даланы аралаған самал желдей әуенді тіл, анамның сүтімен берілген киелі тіл.

Қазақ халқының өжет ұлдарының бірі Бауыржан Момышұлы айтқандай: «Қазақ тілі... өткірлігімен бой балқытып, тамыр шымырлататын, жан-жүйеңді жандырып, құлақ құрышын қандырып, ұғымға қонымды, жүрегіңе тиімді,

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

жаудың көмейіне құм құйып, аузын аштырмай, үнін шығармай қоятын тіл». Ол 1944 жылы қазақ тілін шұбарлаған, өз тілін дөрекі, икемсіз, топас, кедей тіл деп жала жауып жүргендерге қатты тойтарыс беріп, республиканың бас хатшысы Әбдіхалықовқа майданнан жолдаған хатында: «қазақ тілінен ажырап, азғын ел атанбасын, аты өшіп, ұрпақтарымыз тарыдай шашырап, қардай еріп, құмға сіңген судай дерексіз жоғалмасын, анамыздың ақ сүтімен бойымызға дарыған тілімізді ұмыту – бүкіл ата-баба тарихымызды ұмыту» - деген еді. Сондықтан, мен тіл мен Отан егіз ұғым екенін ұмытпайық дегім келеді.

Тәуелсіздіктің 22 жылдығына тұспа-тұс келіп отырған менің жастық шағым – бейбіт заман уақыты, болашаққа жойқын жоспар құру уақыты, лапылдаған жастықтың күш қайнары тасып тұрған уақыт.

Ата-бабамыз армандағын бақытты болашақ пен тәуелсізсіздік уақыты.

Ұлттық тілдің, дәстүрдің, салт-сананың мызғымас тірегі, күші, алтын дінгегі – халықтың бақ жұлдызы жарқырап жанған күн.

Көшпенділер романындағы Жәнібекұлы Қасымның сөздері естеріңізде болар: «Дария тоқтаған бөгетті бұзып, суды тасыту бір адамның қолынан келеді. Мүлгіп тұрған орманға шақпақ тастан от беріп, телегей-теңіз өрт шығару – о да бір адамның атқара алар ісі. Сол тасыған суды тоқтату жүз адамның да қолынан келмейді. Тоғайды алған қалың өртті мың адам да сөндіре алмайды.

Ерлік көрсетіп ел-елдің арасын бүлдіру қай рудың болса да қолынан келеді.

Бүлінген жұрттың басын қосып, ел ету тек халқына жаны ашыған ұлдарының ғана қолынан келеді,» – дей келе, халықтың арасынан суырылып шықпап па еді. Ол айтқанында тұрды. Біз де Отанымызды өзге дамыған елмен қатар етуді мақсат етсек, сөзімізде тұрдық деген сөз. Отанымызға деп осы батырлардай болмаса да бір-бір тамшы нәр тамызсақ, өткеннен өсіп келе жатқан қазақ бәйтерегі тағы да шырқау көкпен таласып қалар.

Мен бұл хатымды 20 жылдан кейін оқысам да, мейлі 50 жылдан кейін болса да, өз тағдырымды Отанымның тынысымен, тіршілігімен өзектес етіп, халқыма қызмет етуді мақсат еткенімді мақтан тұтар едім.

Менің тағдырым біреу – ол Отанымның тағдыры.

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область

Серік Аяулым

6 сынып «Қойгелді» атындағы орта мектеп
Талас ауданы, Тамды ауылы

Тәуелсіздік белгілері-рәміздер!

Қазақстан әнұранымен айбатты, туымен тұғырлы, елтаңбасымен еңселі ел екендігі шындық. Қазақстанның рәміздеріне ту, елтаңба, әнұран жатады. Бұлар әрбір тәуелсіз мемлекет үшін ең маңызды қажеттіліктер. Рәміздеріне қарап олардың тарихын, мәдениетін, дінін, тілін, дәстүрін, барлық құндылықтарын білуге болады. Сол сияқты Қазақстан мемлекетінің де тәуелсіздігін алғаннан кейінгі ең маңызды міндет тұрды. Ол Қазақстан рәміздерін тағайындау еді. Сол кезден бастап еліміздің өз туы, елтаңбасы, әнұраны бар. Бұлар ел үшін, мемлекет үшін ең баға жетпес қазына, таусылмас байлық. Бұл байлықты әрбір «мен қазақпын» деген азамат ардақ тұту қажет. Рәміздер біртұтас Қазақстан Республикасының ажырамас бөлігі, айқын бейнесі. Рәміздердің әрқайсысының шығу тарихы бар. Бұл Қазақстанның қаншама ғасырлар бойы аңсап күткен тәуелсіздігін алғандығын паш ететін киелі қазына. Басқа мемлекеттер рәміздері сияқты біз де өз рәміздерімізден көп нәрсені аңғаруға болады. Тудан қазақ елінің көк аспанның астындағы бейбіт сүйгіш халық екендігін, дала бүркітіндей еркін, қиядан-қияға самғайтындығын, ал алтын күн байлықты, дархандықты ұқтырғандай. Елтаңбаның көркемдігіне сөз жетер емес. Ондағы әрбір бейне қазақ бейнесін ала түсетіндей. Шаңырақ, уықтар, аңыздағы қанатты пырақтар, бес бұрышты жұлдыз, «Қазақстан» деген жазу өте ақылмен ойластырылып, бесеуі де бір-бірімен өз үйлесімін тапқан. Әнұранға келсек бұл да қазақтың төл туындысы, салтанатты әні. Оның шырқалуы, шарықтауы, мағыналылығы қоғамдағы атқаратын рөлі өте зор. Бұл рәміздердің үшеуі де сарқылмас қазына, асыл мұра.

Қазақстан Рәміздері 1992 жылдың 4 маусымында дүниеге келді. Қазақстан Республикасының мемлекеттік рәміздері-ештеңемен салыстыруға келмейтін нағыз өнер туындысы деп ойлаймын. Бұларды дүние жүзіне танымал әйгілі туындылармен салыстыруға келмейді және салыстыруға болмайды. Мен үшін ел рәміздері өз шығу тегі бар. Сол сияқты біздің де рәміздердің өз шығу тарихы бар. Қазақ қаншама қиындық кешіп, тәуелсіздікке ұмтылса, біздің рәміздеріміз де қазақ халқымен бірге күрескен.

Қазақстан Республикасының Мемлекеттік туы-ортасында шұғылалы алтын түсті күн, оның астында қалықтап ұшқан дала қыраны, шетінде қазақ ою-өрнегі бейнеленген көк түсті мата. Бұл жай ғана мата емес, қанша қазақ аңсап күткен, бабалар қанын төккен киелі мата. Оның әр бояуында терең ой,

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

философия жатыр. 1992 жылы еліміздің рәміздерін жасауға байқау жарияланды. Тудың жобасын жасауға ТМД елдерінен, Түркиядан, Монғолиядан, Германиядан 1200 суретші қатысып, одан қазақ суретшісі Шәкен Ниязбеков жеңіп шығады. Өз жобасын жасай отырып әр тамған бояуын үлкен отансүйгіштікпен, еңбекпен, зор қуанышпен бояған деп сезем. Тудың біркелкі көгілдір түсі бірігу мағынасын беру мен қатар бейбітшіліктің, тыныштығын және жарқын болашақтың белгісі саналады. Біркелкі көгілдір түс бұлтсыз ашық аспан мен оның астында өмір сүріп жатқан бейбіт сүйгіш халықты еске түсіреді. Ортасында алтын түсті күні байлықтың белгісі болса, қалықтап ұшқан бүркіт қазақ ұғымында дархандық, қырағылық, бейбітшіліктің символы іспеттес. Бұл тудың биікке желбіреген сайын бұлтсыз ашық аспан астында бірлікте өмір сүре береміз деп ойлаймын.

1992 жылы еліміздің рәміздерінің бірі елтаңбаның жобасын жасауға да сайыс жарияланады. Онда ақтық мәреде 245 жоба, 67 елтаңбаның болашақ бейнесі сайысқа түседі. Мұнда Шота Уәлиханов, Жандарбек Мәлібеков жеңіске жетті. Содан бастап елтаңба мемлекеттің асыл құндылығына айналды. Елтаңба-дөңгелек нышанды және көгілдір түс аясындағы шаңырақ, оның жаны күн сәулесі шуағында уықтар торланған. Шаңырақтың екі жағында аңыздардағы қанатты пырақтар бейнеленген. Жоғары жақта жарқылдаған бес бұрышты жұлдыз, төменгі бөлігінде «Қазақстан» деген жазу орналасқан. Елтаңбаның ең негізгі бөлігі болып – шаңырақ болып табылады. Ол елтаңба жүрегі болып саналады. Шаңырақтың беретін мағынасы өте ерекше. Шаңырақ әлем тұтастығын, мемлекет бастауы, отбасы белгісі іспеттес. Ал қанатты тұлпарлар мәңгілік өмір, Қазақстанның тұлпарлар секілді дамуын, Қазақстан тұратын ұлттардың бірлігін, рухани байлығының белгісі. Бұл пырақтар қазақтардың үміті, жас ұрпаққа деген сенімі, болашақ арманы, самғау биігі мағынасында. Төбедегі жұлдыздың орны ерекше. Әр адамның өмірінде жол көрсететін, бағыт-бағдар беретін жұлдызы болады. Сол сияқты мемлекеттің де өз көшбасшысы болады. Бұл атқа әбден лайық деп Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаевты алар едім. Төмендегі «Қазақстан» деген жазу ел тарихында да, дүние жүзі тарихында да мәңгіге өшпес, кетпес таңба деп білемін. Мен әлі күнге дейін елтаңбамыздың көркемдігіне, ондағы элементтердің дұрыс орналасуына, баға жетпестігіне қайран қаламын. Бұл туындыны жоғары бағалаймын.

Ендігі рәміздердің бірі-ел әнұраны. 2006 жылы ел әнұраны өзгереді. Ол XX ғасырдың екінші жартысында бақытты кезеңді жырлаған нағыз патриоттық өлең «Менің Қазақстаным» еді. Бұл халық жанының поэмасы саналатын. Оны жазған атақты ақын Жүмекен Нәжімеденов болатын. Оның әнін дүниеге әкелген қазақ саз патшасы Шәмші Қалдаяқов болатын. Бұл әнұранның тағы бір авторы бар ол-Қазақстан Республикасының Президенті

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаев. Президент екі ғасырды тоғыстырып, әнұран сөзін уақыт өзгешелігімен үйлестіре білген. Парламент патшалары да бұл әнұранды бірден қолдайды. Сосын жаңа әнұран 2006 жылғы 7 қаңтардағы Конституциялық заң күшіне ие Қазақстан Республикасының Президентінің Жарлығына өзгертулер мен толықтырулар енгізу туралы «Қазақстан Республикасының мемлекеттік нышандары туралы» Елбасы қойған №112-III Конституциялық заңмен бекітіледі. Ол ең алғаш 2006 жылы 10 қаңтарда Ақордада шарықтап шырқалады. Сөйтіп, 10 қаңтар жаңа әнұран туған күніне айналады. Тәуелсіз еліміздің рәміздерін дүниеге келтіру үшін қаншама мандай тер, еңбек етілгені баршаға аян болды.

Міне, биыл Қазақстан мемлекеттік рәміздеріне де жиырма жыл толып отыр. Яғни, туымыз жиырма жыл бойы көгімізде желбіреп, әнұранымыз шырқалып, елтаңбамыз өшпес таңбаға айналды.

Көк тудың желбірегені
Жаныма қуат береді
Таласқа түссе жан мен ту
Жан емес маған керегі.

Көк тудың желбірегені- деп ақын Алмас Ахметбекұлы жырлағандай бұл көк ту желбірегенде бар қазақтың жүрегінде қуаныш, сенім ұялайтыны белгілі. Әр әнұран шырқалғанда әр адам орнынан тұрып, қолын жүрегіне қояды. Бұл әнұранға деген шексіз құрмет. Менің жүрегім еліммен бірге жасап, әнұранымен бірге соғып, өмірі тоқтамайды. Рәміздеріміз жасай берсін!

Тургынбек Арнат

9 класс, СШ имени Болтай батыра
Т.Рыскуловский район
Руководитель: Сыйкымбек Г. Б.

Родина

Думая о родине прекрасной стране, в которой родились, связываем понятие родины со сложной и интересной, насыщенной и иногда трагической историей родной земли. Мы чувствуем гордость оттого, что являемся частью этой страны, частью этого большого мира. Любовь к родине нам прививают с детства — родители, воспитатели, учителя.

Из поколения в поколение передаются рассказы о важнейших событиях, выдающихся личностях, об их подвигах и великих делах. Поэтому, думая о

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

родине, мы думаем и о героях прошлого и настоящего, и об известных писателях, поэтах, музыкантах, художниках. Все это — наша история, все это — наша родина.

Наша родина — это и люди, которые нас окружают в повседневной жизни. Люди, которые родились в одном краю, всегда как-то ближе друг к другу, всегда лучше смогут понять друг друга, им легче найти общий язык и стать друзьями. Потому, наверное, что у них есть одно общее — та страна, в которой они родились, а это уже много! Не потому ли люди, оказавшиеся в другой стране, бывают так искренне рады встретить земляка — любого, пусть далее совсем незнакомого человека из родной страны, родного города, родных мест. Но у каждого из нас есть свой родной уголок — своя маленькая родина. Это тот город, поселок или деревня, та улица и тот дом, где мы родились, где сделали свои первые шаги, сказали первое слово, узнали первые радости и первые обиды. Возможно, став старше, мы сможем более глубоко оценить, понять и полюбить нашу большую родину, нашу страну. Хотя в глубине сердца, конечно же, каждый из нас уже испытывает искреннюю любовь к своей стране. Но мне кажется, что сейчас нам намного ближе, дороже и понятнее именно наша маленькая родина — дом наших родителей, бабушек, дедушек. Думая об этой родине, мы думаем о самом раннем детстве. И в эти минуты я вспоминаю мамины руки, которые помогали мне крепче стоять на ногах; знакомый и неповторимый запах бабушкиных пирожков, только что вынутых из печки; колыбельные песни и загадочные и интересные детские сказки. Я вспоминаю маленького игривого котенка в нашем дворе, с которым я радостно играла. Нежные, теплые чувства просыпаются в моем сердце, когда я смотрю на деревья, которые в детстве мы с родителями высаживали возле дома.

Моя родина — это и родина моих родителей. Те места, где они родились, тоже бесконечно дороги мне. Часто мы всей семьей выезжаем в деревню, где прошло детство моей мамы. Там совсем не такая обстановка, как у нас в городе, совсем другая атмосфера. Тишину и спокойствие хранят стены дома, словно приглашая послушать какую-то историю, прикоснуться к какой-то тайне. Бабушка часто рассказывает мне о былых временах, и я представляю свою маму такой же маленькой девочкой, как и я, весело играющей с соседской детворой. В этих местах даже птицы поют по-особенному, их песни близки, родны и понятны.

И кажется иногда, что они тоже что-то хотят сказать нам, людям. Птицы, наверное, смогли бы рассказать много интересного об этом крае! Как-то в детстве бабушка принесла мне горстку клубники, только что сорванной в саду. Я и сейчас чувствую этот незабываемый вкус свежих ягод — таких не купишь

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

в магазине или на рынке. Ведь они из наших родных мест, с нашей маленькой родины.

Родина человеку дороже — маленькая или большая. Мне кажется, что и большая, и маленькая родина одинаково важны и я их люблю. Весь окружающий нас мир — вся Родина.

Чен Карина

11 класс, гимназия №40

г.Тараз

Руководитель: Осипова Т.В.

Казахстан! Моя родная земля, где свобода — просторные степи, величие — высокие горы, могущество и упорство — быстрые реки. Во мне смешалась кровь многих народов. В роду есть русские, татары, корейцы и украинцы, но я родилась на земле великого народа — значит я его часть, значит, я с гордостью могу заявить: я — казахстанка! Но сейчас мне бы хотелось поговорить не об этом.

Вы когда-нибудь задумывались, какая у Казахстана интересная история? Могущественные династии, великие ханы веками творили судьбу моего государства. Наши предки оставили нам, потомкам, огромное наследие, передав красивейшие обычаи и традиции. Казахская земля богата сказочными легендами, героическими эпосами и мелодичными кюями. Сколько великих батыров было у казахского народа! Сколько храбрых и отважных людей видела эта земля! А сколько великих певцов и акынов играли кюи на степных просторах! Моей стране есть чем гордиться за свою многовековую историю. Казахстан двадцать первого века тоже, несомненно, хорош. Государство шагает в ногу со временем и не отстает от ведущих мировых держав.

Но знаете, мне, в первую очередь, хочется поднять вопрос о патриотизме людей прошлых лет, нежели говорить о патриотизме современного общества. Мы стали предавать забвению свою историю, мы забываем, как наши деды и прадеды сражались за мирное голубое небо над головой в XVIII — XX веках, мы забыли, как народ Казахстана в годы Великой Отечественной войны защищал свою родную землю. А если заглянуть еще дальше в историю? Вы, возможно, читали, как мужественно казахские батыры противостояли натиску джунгар. Они шли в бой, защищая традиции, обычаи, культуру, а самое главное — Родину; они сражались до последнего вздоха, ведь смерть за Родину была великой честью. А что же происходит сейчас? Сегодня мы элементарно не знаем наших традиций, ругаем свою страну и выражаем свое недовольство, говорим, как нам плохо жить здесь. Давайте задумаемся, что делает лично

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область

каждый из нас, чтобы жизнь была лучше? Ответ очевиден – ничего. Раньше каждый уважающий себя казах знал всех своих родных до седьмого колена, а сейчас многие не в силах назвать имена прадедушек и прабабушек. Разве это правильно? Раньше соблюдались красивейшие обычаи казахского народа, свадебные тои, тои по случаю важного события, а куда это делось сейчас? Все это сменили пафосные вечеринки и свадьбы на европейский манер.

Я считаю, что именно культура, традиции и память о предках были основой для развития духа патриотизма. А сейчас, когда растет новое поколение, дух борьбы за свою землю и за свой народ затерялся среди навязанных и надиктованных Западом мнений. Когда-то великий мыслитель Востока произнес фразу: «Народ, забывший свои истоки, обречен на уничтожение!». И знаете, я с ним полностью согласна. Народ, отошедший от своих корней, подобен руслу реки, которое потеряло свой исток. Да, поначалу это самое русло живет и несет жизнь, но потом, не найдя свой путь, ведущий в «отчий дом», русло начинает мелеть, потом его засыпает землей и песками, и вскоре, кроме маленького высохшего ручейка, от него ничего не останется. Нельзя забыть о своих корнях и истоках, нельзя забывать свою историю, которая, как справедливо сказал Цицерон, «свидетель прошлого, свет истины, живая память, учитель жизни, вестник старины». Если мы будем сохранять в памяти наследие наших предков и передавать его из поколения в поколение, то тогда нам будет за что бороться, тогда и дух патриотизма будет расти.

Подводя итог своим размышлениям, хотелось бы задать Вам вопрос: с чего лично для Вас начинается Родина? И я думаю, что у каждого будет свой ответ на этот вопрос, а для меня моя Родина начинается:

«С картинки в моем букваре,
С хороших и верных товарищей,
Живущих в соседнем дворе,

А может она начинается
С той песни, что пела нам мать,
С того, что в любых испытаниях
У нас никому не отнять».

Боритесь за это начинание, вкладывайте в развитие нашей страны все силы, энергию, ум. Любите Родину: Родина и наши истоки – самое большое богатство, которое у каждого из нас есть.

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область

Шәмшіхан Аружан

школа-лицей №1

Т.Рыскуловский район, село Кулан

Новый Казахстан в новом мире

Новый Казахстан... все увереннее движется
вперед, выбирая свой собственный путь
развития и добиваясь с каждым годом
все большего признания и авторитета в мировом
сообществе. Сегодня... мы уверенно вступаем
в принципиально новый этап.

Н. А. Назарбаев

В жизни каждого государства есть события, которые с нетерпением ждут все, за которыми следят, затаив дыхание. Таким событием в нашей стране, несомненно, является ежегодное Послание Президента Н.А. Назарбаева народу Казахстана. В этом году я, как и все казахстанцы, вновь с большим вниманием слушала обращение Главы государства. Яркое, волнующее выступление Президента страны произвело на меня глубокое впечатление. Я испытала гордость за свою страну и её достижения, уверенность в будущем. И это не удивительно, так как всё содержание Послания проникнуто заботой о будущем казахстанцев, а обозначенные Президентом задачи отвечают духу нового времени – времени ускоренной модернизации, динамичности, системности в нашем развитии.

Послание этого года позволило мне сделать важный вывод: страна находится на таком этапе, что ей по плечу достижения новых высот в социальной сфере, пенсионном обеспечении, развитии качества образования, здравоохранения и т.д. И главное – средства от результатов труда казахстанцев направляются в жизненно важные артерии социальной сферы. Это отрадно. Ведь чего только стоит блок социальных инициатив Президента! Как никто другой, Глава государства понимает чаяния и заботы всех людей, независимо от их национальности и социального положения. И в этом я вновь убедилась, изучая новое Послание, главный мотив которого, считаю, – улучшение качества жизни людей, повышение их благосостояния. Доказательством служит то, что пенсионеры с 2008 года получают существенную прибавку к пенсии, её поднимут до сорока процентов от прожиточного минимума и сохранят это соотношение в ближайшие годы. Представлен в Послании и

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

комплекс мер, направленных на повышение рождаемости и улучшение здоровья матери и ребёнка. С первого января 2008 года вдвое увеличится размер единовременного государственного пособия по уходу за ребёнком. Это, несомненно, большая забота государства о детях и матерях, хороший стимул для улучшения демографической ситуации в стране. Продолжается также работа по дальнейшему совершенствованию системы оплаты труда работников бюджетной сферы: врачей, медсестёр, учителей, библиотекарей, государственных служащих.

Все эти социальные меры потребуют огромных средств. И они у страны есть. Президент заявил: «Сегодня у государства появилась возможность выделить такие большие средства на улучшение жизни казахстанцев». Это прекрасно, что курс повышения благосостояния народа реализуется надёжно, взвешенно, своевременно.

Близко к сердцу я приняла и поставленную Президентом задачу по оптимизации вузов, так как в будущем планирую продолжить своё образование в одном из высших учебных заведений Казахстана. В решении Главы государства об оптимизации вузов я вижу его заботу о совершенствовании профессиональной подготовки молодого поколения. Ведь жизнь сейчас предъявляет большие требования к качеству образования. По числу вузов мы опережаем многие страны СНГ, но вместе с тем качество казахстанского образования вызывает серьёзную тревогу и озабоченность в обществе. Я внимательно слежу за публикациями по вопросам образования в СМИ. В газете «Казахстанская правда» в статье «Экономика интеллекта» Муратбек Касенов, директор научно-исследовательского центра экономики Таразского университета, пишет о том, что «сложилась тревожная ситуация, когда коммерческие вузы, не имея достаточного количества компетентных преподавателей и необходимой материально-технической базы, <....>, ведут подготовку ... специалистов за гораздо меньшую плату, чем в государственном вузе. Это уже привело к тому, что дипломированные выпускники многочисленных вузов в связи с полученными низкими знаниями неконкурентоспособны на рынке и пополняют ряды безработных, создавая угрозу не только экономической, но и национальной безопасности страны».

Я хочу получить качественное высшее образование, поэтому полностью поддерживаю решение Президента по оптимизации вузов и закрытию тех из них, у выпускников которых низок образовательный уровень.

Нурсултан Абишевич Назарбаев считает также, что нужно «привлекать в школы зарубежных преподавателей английского языка», чтобы дети могли «обучаться иностранному языку на самом высоком уровне». Понравилось мне и предложение Президента «подумать о внедрении системы государственных конкурсов на присуждение грантов школам с высокими показателями в

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

работе». Уверена, что все эти меры позволят ученикам и студентам получить качественное образование в более передовых и престижных образовательных учреждениях.

Важной я считаю и поставленную Президентом задачу «начать поэтапную реализацию культурного проекта «Триединство языков». Безусловно, Казахстан должен восприниматься в мире как высокообразованная страна, население которой владеет тремя языками. Прежде всего – казахским. Он является объединяющим фактором всего населения нашего государства, одним из основных государственных символов. Затем следует «русский язык как язык межнационального общения и английский язык – язык успешной интеграции в глобальную экономику». О свободном владении молодым поколением нашей страны тремя языками говорил Н. А. Назарбаев и третьего сентября на интерактивном уроке для казахстанских школьников, который транслировался в прямом эфире национального телеканала «Казахстан». Тема интерактивного урока – «Новый Казахстан в новом мире». Одним из главных требований времени назвал Президент в своей лекции знание трех языков. Я очень рада, что в нашей школе эта задача успешно реализуется: мы изучаем три языка, что дает нам уверенность в будущем.

Убеждена, все казахстанцы понимают, что дружба народов – бесценное достояние нашей страны, которое надо беречь. Без доверия между людьми разных национальностей не будет процветания государства, а значит, и счастливой жизни простых людей.

Спросили как-то раз у мудреца:
Скажи нам, что ценней всего на свете?
Недолго думал старый аксакал.
«Всего ценнее дружба», - он ответил.

С уверенностью могу сказать, что у нас в школе и селе делается всё для того, чтобы сохранить дружбу между представителями разных национальностей. Мы, как и все казахстанцы, празднуем мусульманский Курбан-айт, христианскую Пасху, религиозные праздники других конфессий. День единства народов Казахстана для всех нас – светлое, радостное торжество. По традиции в нашей школе и Доме культуры каждый год проходят мероприятия к Дню Республики Казахстан, Независимости, Дню языков народов РК, фестиваль, посвящённый Наурыз мейрамы. Со сцены звучит казахская, русская, немецкая, украинская речь. Мы узнаём много нового о культуре народов, проживающих в нашем селе, республике.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Жамбылская область**

Великий Абай в «Словах назидания» говорил, что два качества, которыми должен обладать любой народ, - это стремление к единству и забота о чести. «Мы приобрели многое, стали образованнее: жизнь безудержно движется вперед. Но, не вернув себе этих двух возвышающих человека качеств, мы не сможем встать в ряд с великими народами», - писал казахский мыслитель. Не сомневаюсь, что эта ответственная задача – сохранение единства, дружбы, межэтнического согласия – нашему народу по плечу. И уже сейчас ее удачное решение вызывает искреннее восхищение многих зарубежных политиков. Во многом успех такого признания нашей последовательной политики, «направленной на обеспечение толерантности, межконфессионального и межкультурного согласия представителей всех национальностей, проживающих в нашей стране», - результат мудрой и дальновидной политики Президента Нурсултана Назарбаева, которая пронизана заботой о мире и согласии всех этносов.

Мы разные, но здесь мы равны,
Мы дети нашей матери-страны.
Мой Казахстан, для всех ты нас Отчизна,
И мы горды тобой, тобой сильны!

Да, я горжусь, что судьба подарила мне возможность жить в такой стране, где каждый человек, независимо от национальности и социального положения, может учиться, работать, развивать свой язык, культуру, традиции. Каждый из нас видит большие успехи и достижения, которые происходят в стране. Это, несомненно, результат целенаправленной, последовательной политики государства и труда всех казахстанцев.

Напутствие Главы государства произвело на меня большое впечатление. Я считаю, что мы, молодое поколение, должны в своей дальнейшей жизни руководствоваться этими словами, чтобы стать достойными гражданами нового Казахстана.